

รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕
ครั้งที่ ๔/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)
วันศุกร์ที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๐
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกประชุม ๑๕๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีสมาชิกมาครบของคณะประชุมแล้ว เฉลิมขจร เปิกประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบ
โรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๔๔ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่าในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้
กำหนดจำนวนกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาละ ๒๑ คน เฉลิมขจร เสนอให้ที่ประชุมตั้งกรรมการร่วมกันฝ่าย
วุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
จำนวน ๒๑ คน ขอเชิญท่านสมาชิกครับ เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาคนันทน์ : ขอประหาณ เสนอตั้งคณะกรรมการร่วม
กันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
จากคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และขอเพิ่มอีก ๒ ท่าน คือ พลเรือตรี
ประกอบ วะสีนันท กับคุณसानนท์ สายสว่าง เพื่อให้เท่ากับจำนวนของกรรมการธิการ ของ
สภาผู้แทนราษฎร ขอความกรุณารับรอง
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอและมีผู้รับรองครบถ้วน ไม่มีผู้ใดเสนอท่านอื่นนะ
 เป็นอันว่ากรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาประกอบด้วยกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่ง
 แวกสังคมและเพิ่มเติม ๒ ท่าน เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อเพิ่มเติมครับ

นายประเสริฐ ทวงวิชัย (เลขาธิการวุฒิสภา) : ๑. พลเรือตรี ประกอบ
 วัฒนศัพท์ ๒. นายสาเนต สายสว่าง

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ด้วยประธานศาลฎีกาเห็นว่าในคราวประชุม
 สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๐
 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านนาข้าวราดกราก (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
 (ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระหูล้ำ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.
 ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๒๑๔๒/๒๕๓๐

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการธิการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติทั้งบุคคลสภาละ ๒๑ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหา -
ริมทรัพย์ พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๔ (๓) มีรายงาน
แต่ละสภาดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายไกรสร ตันติพงศ์
๒. นายคำมี ยาคำ
๓. นางจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๔. นายเคโต สอนานนท์
๕. นายบุญฉง สงฆประชา
๖. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา

วุฒิสภา

๑. นายเกษม สุวรรณกุล
๒. พลเรือเอก ชชาติ ศิริสุนทรจง
๓. พลตำรวจเอก ยรงค์ มหานนท์
๔. คุณหญิงเนืงท้าว สุประภาตะนันท์
๕. นายบรม ตันเตียร
๖. พลอากาศเอก ประทีป เกิดท้าว

สภาผู้แทนราษฎร

วุฒิสภา

๓. นายประสพ บุษราคัม	๗. พลอากาศโท เป็ร็องวิงษ์ หงสมันท์
๔. นายบุญจะ เกสรทอง	๘. พลเอก พิจิตร กุลละวณิช
๕. นายปิยะพันธุ์ วัชรารักษ์	๙. นายพิศาล มุลศาสตร์สาร
๑๐. นายพิชัย มงคลวิภาส	๑๐. นายนิชัย ฤกษ์พันธุ์
๑๑. นายพิภพ ธีระวิเศษ	๑๑. พลอากาศเอก เรวัตร์ วรวิเศษ
๑๒. นายพิศาล ไชยธรรมา	๑๒. ร้อยเอก ละเมียน บุญะฆาน
๑๓. นายนิชัย พันธุวร	๑๓. นายวิญญู ณ ถลาง
๑๔. นายรักเกียรติ สุขธนะ	๑๔. พลตรี ศัลย์ ศรีเพ็ญ
๑๕. นายวิวัฒ อัครเวม	๑๕. พลตำรวจเอก เสน่ห์ สิริพิพัฒน์
๑๖. นายวาสนา บุญชูพัฒน์พันธ์	๑๖. ว่าที่ร้อยตรี เสนอใจ พุ่มทอง
๑๗. นายสุกุล ศรีพรหม	๑๗. นายอมร จันทรวงษ์
๑๘. พันเอก สมคิด ศรีสังคม	๑๘. นายอมร รัชชาสิทธิ์
๑๙. นายสมศักดิ์ ชาญชัยกิจ	๑๙. พลอากาศเอก อรุณ พรหมเทพ
๒๐. นายชัยพันธ์ เป้นพันธ์	๒๐. พลตรี อารีย์ อู๋โยมกิจ
๒๑. นายสุวิทย์ คุณภักดี	๒๑. นายไอลส ไก่ถิ่น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

บุญจะ เกสรทอง

(นายบุญจะ เกสรทอง)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติทั้งบุคคลสภาละ ๒๑ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้เลือก นายบุญจะ เกสรทอง เป็นประธานคณะกรรมการ นายโกสรวร ศัลยพิงศ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ นายสัมพันธ์ แผ่นพันธ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายคำมี ยาคำ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ นายจุนทร สันตวงษ์ เป็นโฆษกคณะกรรมการ และนายมีชัย พัดสุวรรณ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ เสนอแสดงความคิดเห็น คือ นายวิเชียร หุตะจิตต์ ผู้อำนวยการกองกฎหมายและที่ดิน นายสมชาย เปรมศรี เจ้าหน้าที่รักษาที่ดิน ๑ กองกฎหมายและที่ดิน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายวิเชียร สุทธิสุภา รักษาการแทนผู้อำนวยการกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน นายโชติ สุทธิเนตรกุล รักษาการแทนผู้อำนวยการกองนิติการ นายวิฑูรย์ พันแสน นิติกร ๕ กองนิติการ กรมทางหลวง เรืออากาศเอก เพอศักดิ์ สุวรรณพงษ์ รองผู้อำนวยการกองกฎหมาย การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย นายชัชวาล นิรมานพ หัวหน้าแผนกกรรมสิทธิ์ที่ดินและอาคาร การรถไฟแห่งประเทศไทย นายสมชาย พิพสุวรรณ นิติกร ๕ กรมการขนส่งทางบก นายบรรเจิด อภิวิเวศ นิติกร ๕ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม นายไวศรี สันตวงษ์ เกษตรกร กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม นายสิริ เกวอินสฤษดิ์ อธิบดีกรมที่ดิน นายสุภชาติ สมันตรัฐ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย นายเชาวน์โชติ ษณะภูมิ หัวหน้าแผนกนิติกรรม กองนิติการ ฝ่ายกฎหมาย

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย นายชายชล บัญญา บุคลากร ๑๐ แผนกกฎหมาย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นางฉลองรัฐ วงษ์คนตรี เจ้าหน้าที่รักษาที่ดิน ๘ นายประสิทธิ์ เข็มมสาอังก์ เจ้าหน้าที่รักษาที่ดิน ๖ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย นางสาววิศนา เพชรใหญ่ชัย หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พันตรี พิเชศ ปลั่งอิศวร รักษาการหัวหน้าแผนกวิชาการและค้นคว้า กองกฤษฎีกาการทหารและการทางประเทศ กรมพระบรมมยุญ กระทรวงกลาโหม และนายอุทัย พรหมจิตร ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมมหาดไทย กระทรวงการคลัง

๓. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

๓.๑ มาตรา ๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"มาตรา ๔ ภายในกำหนดอายุแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖

เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธิเข้าไปในที่ดินหรือสิ่งหาทรัพย์สินอันที่อธิบายในเขตที่ดินตามแผนที่เพื่อกระทำกิจการเท่าที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งหาทรัพย์สินที่จะต้องเวนคืนที่ใดแน่นอน แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือใหญ่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยขอด้วยกฎหมายหรือสิ่งหาทรัพย์สินดังกล่าวรวมถึงกิจการที่จะต้องกระทำล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มกระทำกิจการนั้นและผู้นั้นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยขอด้วยกฎหมาย ซึ่งอสังหาทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องได้รับค่าทดแทนส่วนกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากกิจการที่ต้องกระทำนั้น"

คณะกรรมการพิจารณาร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาในคำว่า "ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ" และมีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในคำว่า "ที่"

๓.๒ มาตรา ๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ใช้นับแล้ว ให้

เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาทรัพย์สินที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เริ่มทำ

สำหรับทรัพย์สินของบุคคลธรรมดา ไม่รวมถึง ทรัพย์สินของ บุคคลธรรมดาที่ ทรัพย์สินที่ติดต่อกับสิ่งอื่น
ที่บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของในลักษณะที่มิใช่มีลักษณะที่ติดต่อกับสิ่งอื่น ในกรณีที่มิใช่เหตุ
จำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการไปแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่กล่าวได้ เจาหน้าที่
หรือผู้ซึ่งไ้รับมอบหมายจากเจาหน้าที่จะขอให้รัฐมนตรีว่าการการตามพระราชกฤษฎีกาตั้งกล่าว
ขยายเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการเวนคืนเพื่อสร้างหรือขยาย
ทางหลวง ทางรถไฟ ทางพิเศษ คลองชลประทาน หรือกิจการที่คล้ายคลึงกัน ต้องสำรวจให้
แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันใ้บังคับพระราชกฤษฎีกาตั้งกล่าว

เมื่อได้ดำเนินการสำรวจที่จะต้องเวนคืนแล้วเสร็จ เป็นบางส่วนหรือแล้วเสร็จ
ทั้งหมด ให้เจาหน้าที่เสนอรัฐมนตรีว่าการการตามพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะ
หนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันให้สำรวจแล้วเสร็จ ประกอบด้วยผู้แทนของเจาหน้าที่หนึ่งคน ผู้แทน
กรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐหนึ่งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อ
ทำหน้าที่กำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน และจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะ
ให้แก่บุคคลตามมาตรา ๖

ในการที่พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ เว้นเขตของที่ดิน ให้มี
ผู้แทนของสภาท้องถิ่นนั้นแห่งละหนึ่งคนเข้าร่วมในการตามวรรคหนึ่งด้วย

ในการกำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์และจำนวนเงินค่าทดแทน
ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการกำหนดราคาโดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๑ สำหรับ
ราคาที่ขึ้นให้คณะกรรมการกำหนดโดยอัตราตามมาตรา ๒๑ (๒) หรือ (๓) แล้วแต่ราคา
ใดจะสูงกว่า เป็นเกณฑ์ และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันใ้รับแต่งตั้ง
และให้ประกาศราคาที่กำหนดไว้ ณ สถานที่ตามมาตรา ๖

ในกรณีที่มิใช่เหตุจำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการไปแล้วเสร็จภายในกำหนด
เวลาตามวรรคหนึ่งได้ คณะกรรมการจะขอให้รัฐมนตรีว่าการการตามพระราชกฤษฎีกาตั้งกล่าว
ขยายเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน"

คณะกรรมการปฏิกรรรมกึ่งพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไข เพิ่มเติมความในวรรค

หนึ่ง เป็นดังนี้

"เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒ ในบังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งหา-
รมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แนบมอบให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับเป็นการเวนคืน เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง ทางรถไฟ ทางพิเศษ ตลอดจนสะพาน หรือกิจการที่คล้ายคลึงกัน ต้องสำรวจให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันในบังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว"

ส่วนความในวรรคก่อนได้มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร

๓.๓ มาตรา ๑๑ วุฒิสภาได้แก้ไข เพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้

"ในการทำสัญญาซื้อขาย หากปรากฏว่าอสังหาริมทรัพย์ที่ซื้อขาย มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่หนึ่งชื่อแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวดำเนินการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องไว้ ๓ สำนักงานที่ดิน ที่ทำการที่ดินอำเภอ หรือที่ทำการที่ดิน กิ่งอำเภอ และฉบับที่เมื่อสิทธิในที่ดินมีถือไว้โดยให้ถือว่า เป็นการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมาย และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและค่าอากรแสตมป์ ทั้งนี้ ให้ถือว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวนับแต่วันชำระ เงินตามวรรคหนึ่ง"

คณะกรรมการปฏิกรรรมกึ่งพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๔ มาตรา ๑๕ วุฒิสภาได้แก้ไข เพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"เมื่อตราขอเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งหารมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แนบมอบแล้ว ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยให้ระบุที่ดินหรือสิ่งหารมทรัพย์อย่างอื่นที่คงเวนคืนพร้อมทั้งรายละเอียดของทรัพย์สินหรือรายการโดยรอบตามกฎหมาย"

คณะกรรมการปฏิกรรรมกึ่งพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๕ มาตรา ๑๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"ให้กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ทอง เวณคืนตกแก่ เป็นของเจ้าหน้าที่นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ เวณคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ ไขบังคับ แต่เจ้าหน้าที่จะมีสิทธิ์เข้าครอบครองหรือ ใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ ก็ต่อเมื่อได้จ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๖ มาตรา ๑๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๕) เป็นดังนี้

"(๕) เจ้าของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ทอง เวณคืนนั้น ในวันไขบังคับพระราชบัญญัติออกตามมาตรา ๖ แต่ ~~ถ้าเจ้าของโรงเรียน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว~~ ~~ต้องไม่เป็นสิ่งจำต้องรื้อถอนโรงเรียน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปเมื่อวันไขบังคับ~~ ~~ได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน~~ ~~เงินค่าทดแทนตาม (๕) นี้~~ กำหนดให้เฉพาะค่าธรรมเนียม และค่าปลูกสร้างใหม่เท่านั้น"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๗ มาตรา ๑๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ทอง เวณคืนโรงเรียน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น แต่เพียงบางส่วนเจ้าของจะร้องขอให้เจ้าหน้าที่ เวณคืนหรือจัดซื้อส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งให้การไม่ได้แล้วด้วยก็ได้

ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ยอม เวณคืนหรือจัดซื้อตามคำร้องขอของ เจ้าของ เจ้าของ มีสิทธิ์อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการการตามพระราชบัญญัติออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีว่าการการตามพระราชบัญญัติ เวณคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ มีจะเห็นให้ถือว่ารัฐมนตรีวินิจฉัยให้ เจ้าหน้าที่ เวณคืน หรือจัดซื้อตามคำร้องขอของ เจ้าของ

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ในร่างมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ โดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทน

ราษฎร

๓.๘ มาตรา ๒๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็น

ดังนี้

"มาตรา ๒๑ เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตาม
มาตรา ๔ นั้น ถ้ามิได้บัญญัติไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับใดโดย
เฉพาะแล้ว ให้กำหนดโดยวิธีพิจารณาถึง

- (๑) ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้อง
เวนคืนตามที่เป็นอยู่ในวันซึ่งมีพระราชบัญญัติออกตามมาตรา ๖
- (๒) ราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่มีการตีราคาไว้เพื่อประโยชน์แก่การเสีย
ภาษีบำรุงท้องที่

(๓) ราคาประเมินทรัพย์สินเพื่อเรียกเก็บภาษีเงินได้การขายอสังหา-
ริมทรัพย์และ ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

- (๔) สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์นั้น และ
 - (๕) เหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืน
- ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืนและสังคม
ด้วยการงานหรือกิจการอย่างใดทำไปในทางเวนคืน

ได้กระทำให้อสังหาริมทรัพย์ที่เหลืออยู่มีราคาสูงขึ้น ให้เอาราคาที่สูงขึ้นนี้หักออกจากเงินค่าทดแทน แต่
ไม่ให้ถือว่าราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นนั้นสูงไปกว่าจำนวนเงินค่าทดแทน เพื่อจะให้เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองโดยชอบตามกฎหมายกลับต้องได้เงินในอีก

ถ้าต้อง เว้นเสียสิ่งหาวิมพิริยแต่เพียงส่วนหนึ่ง และส่วนที่เหลือนั้นราคา
ลดลง ให้กำหนดเงินค่าทดแทนให้ เฉพาะส่วนที่ส่วนที่เหลืออันราคาลดลงนี้ด้วย

การคำนวณว่าอสังหาวิมพิริยใดมีราคาสูงขึ้นตามวรรคสอง หรือราคา
ลดลงตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ว่าการที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

ถ้า เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่อาศัยหรือประกอบ
การค้าขายหรือการทำงานอันชอบด้วยกฎหมายอยู่ในอสังหาวิมพิริยที่ทอง เว้นเสียแต่ และบุคคล
ดังกล่าวได้รับความเสียหายเนื่องจากการพลงออกจากอสังหาวิมพิริยนั้น ให้กำหนดเงิน
ค่าทดแทนให้ส่วนที่ความเสียหายนั้นด้วย"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติ เห็นชอบตามร่างของสภา-

ผู้แทนราษฎร

๓.๔ มาตรา ๒๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๓ ในกรณีที่การไต่สวนคดีพระราชบัญญัติ เว้นเสียสิ่งหาวิมพิริย

ตามมาตรา ๑๕ โดยมีได้มีการออกพระราชบัญญัติตามมาตรา ๖ และพระราชบัญญัติ เว้นเสีย
อสังหาวิมพิริยฉบับนั้นเมื่อกำหนด เรื่องเงินค่าทดแทนไว้เป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีว่าการ
ตามพระราชบัญญัติ เว้นเสียสิ่งหาวิมพิริยฉบับนั้นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง

ภายใน สามเดือน นับแต่วันไต่สวนกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าเขาที่หนึ่งคน ผู้
แทนกรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐหนึ่งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่
เกี่ยวข้อง เพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาของอสังหาวิมพิริยที่จะต้อง เว้นเสียและจำเวนเงินค่าทดแทน
ที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา ๑๕

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งกำหนดเงินค่าทดแทน ตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ โดยอนุโลม โดยคำเป็นถาวรให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่
วันได้รับแต่งตั้ง และให้นำมาตรา ๔ วรรคสามสี่ และวรรคห้าหก มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔
มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภา-

ผู้แทนราษฎร

๓.๑๐ มาตรา ๒๖ ผู้ศึกษาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็น

ดังนี้

"มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัย
ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีได้วินิจฉัยพร้อมให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด
เวลาตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ให้ผู้มีสิทธิดังกล่าวคัดกล่าวดำเนินการในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

การที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยขอด้วยกฎหมายซึ่งอ้างสิทธิทรัพย์สิน
นั้นต่อกรมต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งนั้น ไม่เป็น
เหตุให้การครอบครองหรือใช้สิทธิทรัพย์สินนั้น การรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง การขนถ่ายทรัพย์สิน
หรือการดำเนินการใด ๆ ของเจ้าพนักงาน หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานเกี่ยวกับกิจการ
ที่จะต้องมีการ เว้นก็แต่สิ่งทรัพย์สินดังกล่าวของบุคคล

ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือศาลวินิจฉัยให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้ผู้มี
สิทธิได้รับเงินค่าทดแทนได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของ
ธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ต้องมีการจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามความในวรรค

หนึ่ง ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และมีมติเห็นชอบตามความในวรรคสองตามร่างของวุฒิสภา

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติความผิดของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมกับราย

งานนี้ตายแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เมื่อการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการ เวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ

"เวเนคืน" หมายความว่า บังคับเวเนคืนที่ดินหรือค้ำสิ่งหากริมทรัพย์อย่างอื่นตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติ

"เจ้าหน้าที" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลอื่นโดยผู้กระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจในการเวเนคืน หรือควบคุมการเวเนคืน

"สภาท้องถิ่น" หมายความว่า สภาจังหวัด สภาเทศบาล สภาตำบล สภากรุงเทพมหานคร สภาเขต สภาเมืองพัทยา คณะกรรมการสุขภาพหรือสภาอื่นใดที่ทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นตามที่จะได้บัญญัติหมายจัดตั้งแล้วแต่กรณี

หมวด ๑

การเวเนคืนสิ่งหากริมทรัพย์

มาตรา ๕ เมื่อรัฐมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สิ่งของสิ่งหากริมทรัพย์ เพื่อกิจการใด ๆ อันจำเป็นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการปกครองประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อการผังเมือง หรือเพื่อการพัฒนาการเกษตร หรือการอุตสาหกรรมหรือเพื่อการปฏิรูปที่ดิน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ถ้ามีได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวเนคืนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีข่มขืนโดยผู้ถืออำนาจเวเนคืนไว้ในกฎหมายอื่นโดยเฉพาะแล้ว ถ้าจะต้องดำเนินการเวเนคืนเพื่อกิจการตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะมีมติให้ดำเนินการเวเนคืนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้แทนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเวเนคืนตามวรรคหนึ่ง จะตราพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวเนคืนไว้ก่อนก็ได้

มาตรา ๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนต้องระบุ

(๑) ความประสงค์ของการเวนคืน

(๒) เจ้าหน้าทีเวนคืน

(๓) กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เท่าที่จำเป็น

ใหม่แผนผังหรือแผนผังประเมินเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน และแสดงเขตที่ดินที่อยู่ในบริเวณที่ประเมินนั้น คิดไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกานั้น แผนผังหรือแผนผังดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาจะวางไว้ให้บังคับได้แก่กำหนดสองปี หรือความกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น แต่ต้องไม่เกินสี่ปี แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนนั้น

มาตรา ๗ เมื่อพระราชกฤษฎีกาออกความมาตรา ๖ ไว้บังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ปลัดประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีแห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว พร้อมทั้งแผนผังหรือแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกาไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ตั้งต่อไปนี้

(๑) ที่ทำการของเจ้าหน้าที่

(๒) ศาลว่าการกรุงพิเศษมหานคร สำนักงานเขต และที่ทำการแขวง หรือศาลากลางจังหวัด ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการตำบล และที่ทำการหมู่บ้าน แล้วแต่กรณี แห่งลงที่ตึกซึ่งหาวันทวิซังจะต้องเวนคืนนั้นตั้งอยู่

(๓) สำนักงานที่ดินจังหวัด และที่ทำการที่ดินอำเภอ แห่งลงที่ตึกซึ่งหาวันทวิซังจะต้องเวนคืนนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๘ ภายในกำหนดอายุแห่งพระราชกฤษฎีกาออกความมาตรา ๖ เจ้าหน้าที่หรือซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ปลัดทวิเขาไปในที่ดินหรือสิ่งหาวันทวิซังอย่างอื่นที่อยู่ในเขตที่ดินตามแผนที่เพื่อกระทำกิจการเท่าที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริง

เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน แต่ต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยรอบคอบกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ทราบถึงกิจการที่จะต้องกระทำล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มกระทำกิจการนั้น และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยรอบคอบกฎหมาย ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวขอที่จะได้รับค่าทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น จากกิจการที่ต้องกระทำนั้น

มาตรา ๕ เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ ในบังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการสำรวจ เพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน ให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่เป็นการเวนคืน เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง ทางรถไฟ ทางพิเศษ คลองชลประทาน หรือกิจการที่คล้ายคลึงกันของสำรวจให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันในบังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

เมื่อได้ดำเนินการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเสร็จ เป็นบางส่วนหรือแล้วเสร็จทั้งหมด ให้เจ้าหน้าที่เสนอรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำรวจแล้วเสร็จ ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้แทนกรมที่ดินทั้งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่กำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน และจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา ๔

ใบกระทู้พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ ตามเขตท้องที่ใด ให้มีผู้แทนของสภาท้องถิ่นแห่งละหนึ่งคน เข้าร่วม เป็นกรรมาธิการตามวรรคสองด้วย

ในการกำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์และจำนวนเงินค่าทดแทนตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการกำหนดราคาโดยลำดับหลักเป็นไปตามมาตรา ๒๑ สำหรับราคาที่ดินให้คณะกรรมการกำหนดโดยถือราคาตามมาตรา ๒๑ (๒) หรือ (๓) แล้วเพิ่มราคาที่จะสูงกว่าเป็นเกณฑ์ และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ประกาศราคาที่กำหนดไว้ ณ สถานที่ตามมาตรา ๔

ในกรณีที่เห็นเหตุจำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ได้ คณะกรรมการจะขอให้รัฐมนตรีรักษากฎการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวขยายเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๑๐ ในระหว่างใบบังคับพระราชาคณะที่ออกตามมาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจจากกลางข้อขาย และกำหนดจำนวนเงินกำหนดแทนสิ่งหาวิธีพิพม์ที่จะคง เว้นคืนจาก เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยขอความช่วยเหลือ เพื่อดำเนินการจัดซื้อและจ่ายค่าทดแทนสิ่งหาวิธีพิพม์ดังกล่าวต่อไป แต่จะให้ราคานหรือค่าทดแทนสิ่งหาวิธีพิพม์ดังกล่าว เกินกว่าราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๘ กำหนดไว้ไม่ได้

ในกรณีที่สามารถตกลงซื้อข้อขายสิ่งหาวิธีพิพม์ที่จะคง เว้นคืนตามวรรคหนึ่งได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยขอความช่วยเหลือจะขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๘ กำหนดไว้ไปก่อน โดยสงวนสิทธิของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๕ ก็ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำสัญญา โดยมีเงื่อนไขดังกล่าวกว่า แล้วจ่ายค่าทดแทนไปก่อนได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการตกลงซื้อข้อขายสิ่งหาวิธีพิพม์ได้ตามมาตรา ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าสิ่งหาวิธีพิพม์ดังกล่าวทั้งหมดให้แก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยขอความช่วยเหลือภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญาข้อขาย ในการทำสัญญาข้อขาย หากปรากฏว่าข้อหาสิ่งหาวิธีพิพม์ข้อขายนั้นหนึ่งสื่อแสดงสิทธิในที่ดินให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่หนึ่งสื่อแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวดำเนินการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหนึ่งฉบับที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานที่ดิน ที่ทำการที่ดินอำเภอหรือที่ทำการที่ดินกิ่งอำเภอ และฉบับที่ผู้สิทธิในที่ดินยื่นถือไว้โดยให้ถือว่า เป็นการจดทะเบียนสิทธิ

และนิติกรรมตามกฎหมาย และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและค่าอากรแสตมป์ ทั้งนี้ ให้ถือว่า
ใ้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสิ่งหาวิมทรัพย์สินดังกล่าวกับแก่นเจ้าระ เงินตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์แก่การทำทะเบียนให้ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๑
แห่งประมวลกฎหมายที่ดินมีอำนาจ เรียกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ฉบับที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
โดยชอบด้วยกฎหมายถือไว้ และทำการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนให้ถูกต้อง โดยเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นนำไปมอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ด้วยตนเอง หรือจะส่งไปโดยทางไปรษณีย์ตอบรับก็ได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่อสังหาริมทรัพย์ที่จะซื้อขายตามมาตรา ๑๐ ไม่มีหนังสือ
แสดงสิทธิในที่ดิน ให้เจ้าหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการชุดละหนึ่ง ประกอบด้วยเลขอำเภอ หรือ
ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตั้งอยู่หรือผู้แทน
พนักงานที่ดินอำเภอ หรือพนักงานที่ดินกิ่งอำเภอหรือผู้แทน ผู้ใหญ่ทามในท้องที่อสังหาริมทรัพย์
ดังกล่าวตั้งอยู่ และผู้แทนของเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ทราบถึงผู้มีสิทธิในสิ่งหา-
วิมทรัพย์สินดังกล่าว เมื่อทราบถึงผู้มีสิทธิในสิ่งหาวิมทรัพย์สินแล้วจึงให้ดำเนินการทำสัญญาซื้อขาย
อสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๑ ได้

ในการสอบสวนให้ทราบถึงผู้มีสิทธิในสิ่งหาวิมทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำท
บัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าการ เว้นที่ใดมีการออกพระราชกฤษฎีกา ตาม
มาตรา ๕ แล้ว หากเห็นว่าไปจะ เป็นอุปสรรคอย่างมากแก่การพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคม หรือ
ประโยชน์ของรัฐอันสำคัญอย่างอื่น ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าพื้นที่
ใดที่การ เว้นที่นั้น เป็นการเพิ่มความจำเป็นโดยเร่งด่วนได้

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ได้รับ
มอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เข้าครอบครองหรือ ใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ก่อนที่จะมีการ เว้นที่นั้น

แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งก่อสร้างหรือทรัพย์สินที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีการจ่ายหรือวางเงินค้ำประกันตามที่กำหนดตามมาตรา ๕ โดยให้จ่ายเงินค้ำประกันที่คิดก่อนการเข้าครอบครองหรือใช้ที่ดิน ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์อื่น และเป็นกรณีที่สามารถตกลงกันได้ ให้จ่ายตามราคาที่ได้ตกลงกัน แต่ต้องไม่เกินราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕ หากเป็นกรณีที่ไม่อาจตกลงกันได้ เมื่อเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ ได้วางเงินค้ำประกันตามมาตรา ๓๑ แล้ว ให้มีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้สังหาริมทรัพย์นั้นได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สินหรือคำเนิการใด ๆ เกี่ยวกับกิจการที่จะต้องมีการเวนคืนสังหาริมทรัพย์นั้น เมื่อได้จ่ายเงินหรือวางเงินค้ำประกันตามวรรคสองแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่หนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายคำเนิการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สินหรือคำเนิการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือแจ้ง ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าเนิการ เวลานั้นได้เอง โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งก่อสร้างหรือทรัพย์สินเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย และถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นเป็นพิเศษ เนื่องจากการเข้าครอบครองหรือใช้สังหาริมทรัพย์โดยเร่งด่วนเช่นนั้น ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่จัดให้เงินค้ำประกันสำหรับความเสียหายส่วนนี้ด้วยตามความเป็นธรรม

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายได้ ให้แจ้งโดยวิธีพิเศษประกาศแจ้งความไว้ ณ ที่ตั้งสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และ ณ สถานที่ตามมาตรา ๘ โดยระบุกำหนดเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ จะเข้าดำเนินการตามวรรคสอง หรือวรรคสาม ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบห้าวันนับแต่วันเปิดประกาศแจ้งความ

เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย
ได้รับหนังสือแจ้งนั้นแล้ว

ในกรณาคำเนิการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา
๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในกรณาคำเนิการตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม ให้เจ้าหน้าที่หรือ
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ยื่นอำนาจเก็บรักษาสิ่งปลูกสร้างที่ถูกรื้อถอน หรือทรัพย์สินที่ถก
ขนย้ายไว้ ณ สถานที่ใด ๆ โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่ง
อสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา แต่ค่าสิ่งปลูกสร้างหรือทรัพย์สินเช่นว่า
นั้น เป็นของเสียหาย หรืออานางงาไว้จะ เป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะ
เกินส่วนแห่งค่าของสิ่งปลูกสร้างหรือทรัพย์สินเช่นว่านั้น ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
เจ้าหน้าที่ยื่นอำนาจที่จะขายได้ทันทีโดยวิธีการขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร แล้วเก็บ
เงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายไว้แล้ว

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายมิได้เรียกเอาสิ่งปลูกสร้าง
ทรัพย์สิน หรือเงินที่เก็บไว้เช่นนั้น แล้วแต่กรณี ภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการรื้อถอนหรือขนย้ายให้
สิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สิน หรือ เงินดังกล่าวตก เป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๕ เมื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน ที่
แน่นอนแล้ว ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อเวนคืนสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยให้ระบุที่ดิน
หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างนั้นที่คง เว้นคืนหรือมอบหมายขายต่อ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วย
กฎหมาย

ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดง เขตอสังหาริมทรัพย์ต้อง เว้นคืนลงไว้ ณ เจนีโลทย
พระราชบัญญัติ เว้นคืนสังหาริมทรัพย์ และ ให้ถือว่า แผนที่หรือแผนผังนั้น เป็นส่วนหนึ่งของพระราช-
บัญญัตินั้น

เขตอสังหาริมทรัพย์นั้นตกแก่หลักหมายเขตไว้โดยรัคเจนอกเหนือที่จะออกพระราช-

บัญญัติ

มาตรา ๑๖ ในกรณีสินธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของ เวนคืนตก เป็นของ เจ้าหน้าที่มีม
แต่วันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ ไข้งกับ แต่เจ้าหน้าที่จะมีสิทธิเข้า
ครอบครองหรือไต่ถามอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ ก็ต่อเมื่อได้จ่ายหรือวาง เงินค่าทดแทนตามที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติแล้ว

ในกรณีที่เจ้าของ บุริมสิทธิ หรือทรัพย์สินอย่างอื่น เหนืออสังหาริมทรัพย์ที่ของ
เวนคืนให้เจ้าของ บุริมสิทธิ หรือทรัพย์สินที่ เหนือว่าเป็นอันสิ้นสุดลง โดยผู้รับจำนอง ผู้ทรง
บุริมสิทธิ หรือบุคคลผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวยังคงมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้หรือรับดอก
ไ้จาก เงินค่าทดแทนสำหรับอสังหาริมทรัพย์นั้นอยู่ต่อไป แต่จะต้องทรงชำระหนี้หรือรับดอก
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี

นับแต่วันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ ไข้งกับ ถ้าผู้มี
สิทธิในทรัพย์สินนั้นโอนสิทธิให้แก่บุคคลภายนอก ผู้รับโอนนั้นมีสิทธิที่จะเรียกร้องได้แต่เฉพาะ เงิน
ค่าทดแทนเท่านั้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีสินธิ์หรือทรัพย์สินที่อยู่ในเขตบริเวณที่ดินที่จะ เวนคืนและมี
ความจำเป็นที่จะต้องไต่ถามอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว เพื่อกิจการที่จะมีการเวนคืนนั้น ถ้าได้
มีการตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ถือว่าพระราชบัญญัตินั้น
เป็นพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ทั่วค้หรือที่ ทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการส่งมอบ

LIRT

หมวด ๒
เงินค่าทดแทน

มาตรา ๕ เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งที่ดินที่ลงเวรคืน

(๒) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนไม่ได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ลงเวรคืนนั้นในวันรับแจ้งคำสั่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลัง โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที

(๓) ผู้เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นในที่ดินที่ลงเวรคืน แต่การเช่านั้นต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ซึ่งได้ทำไว้ก่อนวันรับแจ้งคำสั่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒ หรือได้ทำขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที และการเช่านั้นยังมีไต่ระงับไปในวันทีเจ้าหน้าทีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าทีได้เข้าครอบครองที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว แต่เงินค่าทดแทนในการเช่านี้พึงกำหนดให้เฉพาะที่ผู้เช่าได้เสียหายจริง โดยเหตุที่ต้องออกจากที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวก่อนสัญญาเช่าระงับ

(๔) เจ้าของที่ดินที่ยื่นตนทนนอยู่ในที่ดินในวันทีรับแจ้งคำสั่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม

มาตรา ๒

(๕) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ลงเวรคืนนั้น ในวันรับแจ้งคำสั่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒ แต่ต้องไม่เป็นเจ้าที่ต้องรื้อถอนโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน เงินค่าทดแทนตาม (๕) นี้ พึงกำหนดให้เฉพาะการรื้อถอน คัดแยก และคาปลูกสร้างใหม่เท่านั้น

(๖) บุคคลผู้เสียสิทธิในการใช้ทาง วางท่อน้ำ ทกระบายน้ำ สายไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นซึ่งคล้ายกันบนที่ดินที่ลงเวรคืนนั้นตามมาตรา ๑๓๔ หรือมาตรา ๑๓๒ แห่งประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่บุคคลอื่นวานับไปขายทอดแทนในการไร้สิทธิดังกล่าวให้แก่เจ้าของ
ที่ดินที่ตนต้องเวนคืนแล้ว

มาตรา ๘ ในกรณีที่ต้องเวนคืนโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างยกเว้นแต่เพียง
บางส่วน เจ้าของจะร้องขอให้เจ้าหน้าที่เวนคืนส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งในการไม่ได้อาศัยด้วยก็ได้

ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ยอมเวนคืนตามคำร้องขอของเจ้าของ เจ้าของมีสิทธิฟ้องต่อ
รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อันมีผลภายในเทศวิสัยอันมีแต่วันที่ได้อรับแจ้ง เว้นแต่จะฟ้องจาก
เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ในรัฐมนตรีวินิจฉัยคดีกรมได้เสร็จสิ้นภายใน
ในเทศวิสัยอันมีแต่วันที่ได้อรับคำอุทธรณ์ มิฉะนั้นถือว่ารัฐมนตรีวินิจฉัยให้เจ้าหน้าที่เวนคืนตามคำ
ร้องขอของเจ้าของ

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ผ่านมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ต้องเวนคืนที่ดินแปลงใดแต่เพียงบางส่วน ถ้าเนื้อที่ดิน
ส่วนที่เหลืออยู่มีขนาดน้อยกว่าสี่ไร่ห้าศอกตารางวา หรือค่าหนึ่งงานโดยน้อยกว่าห้าไร่ และที่ดินส่วนที่
เหลืออยู่ยังมีใช้ติดต่อกันเป็นแนวกว้างกับที่ดินแปลงอื่นของเจ้าของเดียวกัน หากเจ้าของร้องขอ
ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนหรือจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือด้วย

ในการจัดซื้อที่ดินให้ผ่านมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๓ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๘
นั้น ตามได้บัญญัติไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ละเฉพาะแล้ว ให้
กำหนดโดยคำวินิจฉัย

(๑) ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของสิ่งหาปริมาณที่คงจะคงแน่นอนตามที่เป็นอยู่ในวันไ้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖

(๒) ราคาของสิ่งหาปริมาณที่เป็นการที่ราคาไว้เพื่อประโยชน์แก่การเสียภาษีว่ารุงท้องที่

(๓) ราคาประเมินพุนทรัพย์ เพื่อ เรียก เก็บค่าธรรมเนียมในทางจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

(๔) สภาพและที่ตั้งของสิ่งหาปริมาณนั้น และ

(๕) เหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืน

ทั้งนี้ เพื่อให้ เกิดความ เป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืนและสิ่งควบ

ติดการงานหรือกิจการอย่างใดที่เข้าไปในการเวนคืน ใดกระทำใ้สิ่งหาปริมาณที่เหลืออยู่มีราคาสูงขึ้น ให้เอาราคาที่สูงขึ้นหักออกจากเงินค่าทดแทน แต่ไม่ใ้ถือว่าราคาสิ่งหาปริมาณที่ทรนนั้นสูงไปกว่าจำนวนเงินค่าทดแทน เพื่อให้ได้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยรอบคอบกฎหมายกับของใ้เงินใ้ข้อ

ถ้าต้องเวนคืนสิ่งหาปริมาณเพียงส่วนหนึ่ง และส่วนที่เหลือใ้ราคาลดลงใ้กำหนดเงินค่าทดแทนใ้ เฉพาะสำหรับส่วนที่เหลือที่ราคาลดลงนั้นด้วย

การคำนวณราคาสิ่งหาปริมาณใ้มีราคาสูงขึ้นตามวรรคสอง หรือราคาลดลง ตามวรรคสาม ใ้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดใ้ในพระราชกฤษฎีกา

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยรอบคอบกฎหมายยอมขายหรือระกอบการกักขายหรือการงานใ้รอบคอบกฎหมายโดยสิ่งหาปริมาณที่หาของเวนคืนนั้น และบุคคลดังกล่าวใ้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการที่ออกจากรอสิ่งหาปริมาณนั้น ใ้กำหนดเงินค่าทดแทนใ้สำหรับความเสียหายนั้นด้วย

LIRT

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของที่ดินในโฉนดที่ดินโดยนิติบุคคลอยู่อาศัยหรือไว้ประกอบการ
ทำมาหาเลี้ยงชีพ หรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นอย่างแท้จริง ถ้าหากมีการเวนคืนที่ดินนั้นภายในห้า
ปี นับแต่วันที่เจ้าของที่ดินนั้นจะกำหนดเงินค่าทดแทนให้ต่ำกว่าเงินค่าทดแทนที่กำหนดตาม
มาตรา ๒๖ ก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าราคาที่ดินในขณะที่เจ้าของที่ดินนั้นมา

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตาม
มาตรา ๑๕ โดยมีคณะกรรมการออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ และพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์ฉบับนี้มีข้อกำหนดเรื่องเงินค่าทดแทนไว้เป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตาม
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันมีรับบังคับพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าพนักงานที่ดิน ผู้แทนกรมที่ดิน
หนึ่งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐหนึ่งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำ
เนินการกำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคล
ตามมาตรา ๑๕

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งกำหนดเงินค่าทดแทน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
ในมาตรา ๒๖ โดยอนุโลม โดยคำใบ้การให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง
และให้นำมาตรา ๔ วรรคสาม และวรรคห้า มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา
๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้คิดเงินค่าทดแทนสำหรับราคาที่ดินที่สูงขึ้นเพราะทรัพย์สิน
ดังกล่าวไปก็ คือ

(๑) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้สร้างหรือต่อเติมขึ้นใหม่ การเพาะปลูก
การทำที่ดินเจริญขึ้น หรือการเช่า ที่ได้ทำขึ้นภายหลังวันมีรับบังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม
มาตรา ๖ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที เว้นแต่กรณีเช่า ทำไร่ หรือทำสวน ตามที่จัด
ทำอยู่ตามปกติ

(๒) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้สร้างหรือต่อเติมขึ้นใหม่ การเพาะปลูก การทำให้ที่ดินเจริญขึ้น หรือการเช่า ที่ปรากฏว่าได้ทำขึ้นก่อนวันบังคับพระราชกฤษฎีกา ที่ ออกตามมาตรา ๖ โดยผู้ขายจะต้องประสงค์ที่จะได้รับเงินค่าทดแทน

มาตรา ๕๔ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๔ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของ อสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๒๑ กำหนด มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรี ผู้ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาในคดีอสังหาริมทรัพย์อันมีแก่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เจ้าหน้าที่ใหม่ว่ารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และมีความรู้ความสามารถในการพิจารณาอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นผู้พิจารณาแยกความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรี วิจัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัย ของ รัฐมนตรีตามมาตรา ๕๔ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

การที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์กับอุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งนั้น ไม่เห็นเหตุให้การ ครอบครองหรือสิทธิอสังหาริมทรัพย์ การรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง การขนย้ายทรัพย์สิน หรือการ ดำเนินการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกิจการที่จะต้อง มีกำหนดคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นของระบอบกฤษฎีกา

ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือศาลวินิจฉัยให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ในกรณีที่มิได้รับเงินค่าทดแทนไว้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่มีการจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนนั้น

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ ที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ เห็นว่าราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนหรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา ๑๔ ซึ่งคณะกรรมการตามมาตรา ๕ หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ แล้วแต่กรณี ได้กำหนดไว้ในสูงเกินไปโดยมิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีดังกล่าวมีอำนาจตั้งลดใหม่

(๑) สั่งให้คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาหาหนทางกำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนเช่นนั้นใหม่ หรือ

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๓ ให้ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการชุดเดิม

หมวด ๓

วิธีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๒๘ เมื่อพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ ใช้บังคับแล้ว ให้เจ้าที่เจ้าทางหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ที่ประกาศสำเนาแห่งพระราชบัญญัตินั้น พร้อมทั้งแผนที่หรือแผนผังท้ายพระราชบัญญัติและรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยรอบคอบกฎหมาย ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนไว้โดยเปิดเผย ๑ สถานที่ตามมาตรา ๕ และ ๗ ที่ชุมชนอื่น ตามควรยกกรณี พร้อมทั้งหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔ มารับเงิน

ค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๒๓ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติเวนคืนสิ่งหา-
รมทรัพย์ฉบับนั้นในบังคับสำหรับกรณีตามมาตรา ๑๕ หรือฉบับแต่วันที่คณะกรรมการได้กำหนดเงิน
ค่าทดแทนแล้ว สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ และในหน้ามาตรา ๑๓ บรรทัดสี่และวรรคท้าย มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนผู้ใดไม่มารับเงินค่าทดแทนภายในระยะเวลาที่
กำหนด หรือในกรณีที่ได้อาจจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนรายใดได้เพราะ
มีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่น ๆ ในอสังหาริมทรัพย์ที่คงเวนคืน หรือมีปัญหา เกี่ยวกับการ
การแบ่งส่วนเงินค่าทดแทนของผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
จากเจ้าหน้าที่วางเงินค่าทดแทนไว้ตามมาตรา ๓๑ โดยพลัน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน หรือทรัพย์สิทธิอย่างอื่น เสนออสังหาริมทรัพย์
ที่ต้องเวนคืน ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ตั้งข้อเท็จจริงในรูปรับจำนอง ผู้
ทรงกรรมสิทธิ์ หรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวรับชำระหนี้หรือรับเช็คใช้จากเงินค่า
ทดแทนสำหรับอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในหกสิบล้านนับแต่วันที่รับแจ้ง และในระหว่างนั้น
ยังมีให้ เจ้าพนักงานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของหรือผู้
ครอบครองโดยรอบคอบกฎหมายของอสังหาริมทรัพย์นั้น แต่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
เจ้าหน้าที่จะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจำนอง ผู้ทรงกรรมสิทธิ์ หรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าว
ได้ ก็ต่อ เมื่อครบกำหนดลงกันใจแล้ว ถ้าครบกำหนดยังมีปัญหาโต้แย้งกันอยู่ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่ง
ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่วางเงินค่าทดแทนไว้ตามมาตรา ๓๑ โดยพลัน และมีหนังสือแจ้ง
ให้คู่กรณีฟ้องคดีต่อศาล

มาตรา ๓๐ ในการจะจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕
ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่อาจรื้อถอนออกไม่ได้ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่

จ่ายเงินค่าทดแทนให้สามในสี่ก่อน และแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายหรือ
 ครอบครองสิ่งหาทรัพย์สินดังกล่าวออกไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าเจ้าของหรือ
 ผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายไม่รื้อถอนออกไปภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่หรือ
 ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่อำนาจ เจ้าพนักงานได้โดยหักค่าใช้จ่าย เพื่อการนำออกจาก เงิน
 ค่าทดแทนที่ควรจะได้รับ แล้วจึงจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนส่วนที่เหลือให้ และให้นำมาตรา ๑๔
 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ในการเวนคืนสิ่งหาทรัพย์สิน ถ้าจะตั้งมีการวางเงินค่าทดแทนไม่
 ว่าเนื่องในกรณีใด ๆ ในกรณีทำโดยการนำเงินไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์สิน หรือฝาก
 ไว้กับธนาคารออมสินในชื่อของผู้เสียหายได้รับเงินค่าทดแทนโดยแยกฝาก เป็นบัญชีเฉพาะราย ใน
 การยึดจำนอง บัญชีหรือคอกผลใดเกิดขึ้น เนื่องจากการฝากเงินนั้นให้ตก เป็นสิทธิแก่ผู้เสียหายได้รับ
 เงินค่าทดแทนดังกล่าว

ในการไปรับเงินฝากจากธนาคารออมสินนั้น ในผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับเงินแจ้งให้
 เจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่
 จะได้นำเงินการ เบิกจ่ายให้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินค่าทดแทนไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์สิน
 หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในการเวนคืนสิ่งหาทรัพย์สิน เมื่อได้จ่ายหรือวางเงินค่าทดแทน
 สำหรับหรือสิ่งหาทรัพย์สินที่เวนคืนเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เจ้าหน้าที่
 หนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลพื้นที่ที่จะ เป็นสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน
 ทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวดำเนินการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียน โดยให้นำ
 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการบันทึกหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งกล่าวมีอำนาจหน้าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดินด้วย

หมวด ๔

บทเบ็ดเสร็จ

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าอสังหาริมทรัพย์ล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือจ่ายเงินค่าทดแทนล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าอสังหาริมทรัพย์ หรือเงินค่าทดแทน ได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสิน ในจำนวนเงินดังกล่าว นับแต่วันที่กำหนดเวลาการจ่ายเงินค่าอสังหาริมทรัพย์หรือเงินค่าทดแทน

มาตรา ๓๔ การร้องขอรับเงินที่วางไว้ตามมาตรา ๓๑ ให้รอดพ้นแก่ภัยในสิบปีนับแต่วันที่มีการวางเงิน ถ้าไม่ร้องขอภายในกำหนดเวลา เดิวนั้น ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจัดทำวางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ พระราชกฤษฎีกาที่กำหนด เขตที่ดินที่ออกโดยลำดับอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ในครั้งใดบ้างก็ได้ตามอายุของพระราชกฤษฎีกานั้น

การเวนคืนและการปรับใช้ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้อนุมัติไปแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ แต่การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีการตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นแล้ว และอนุญาโตตุลาการยังมิได้ ตัดขาดให้ เป็นอันยก เลิกอนุญาโตตุลาการนั้น และในกรณีที่มิได้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ เป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่จะแจ้ง ให้ผู้กรังทราบถึงการยก เลิกอนุญาโตตุลาการ ความวรรคสอง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการร่วมกับเจ้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการ เจ้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการแถลงครับ

นายโอสถ โกธิน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ ในการประชุมของกรรมาธิการร่วมกัน กรรมาธิการทางด้านวุฒิสภาและฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร มีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ได้มีการแก้ไขมาตราต่าง ๆ ที่ทางกรรมาธิการกรรมาธิการวุฒิสภา เสนอไปหลายมาตรา และบางมาตราจะเห็นว่าไม่จำเป็นแต่ใด ก็ได้ตกลงให้ เป็นไปตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏตามรายละเอียดของเสนาบดีกรรมาธิการร่วมกันที่ได้เสนอต่อท่านสมาชิกแล้ว ฉะนั้นในชั้นนี้กรรมาธิการกรรมาธิการวุฒิสภาจึงยังไม่ขอที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ ขอขอบคุณ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายเพิ่มเติม คณะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมจะ เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของกรรมาธิการร่วมกันพิจารณา เสนอต่อหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เมื่อเห็นว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
ต่อไป ๔.๒ จักรพรรดิราชวงศ์จักรีที่ ๒๕ เสด็จขึ้นครองราชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๒๒๓๓๓/๒๕๓๐

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๗๖๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กรมเวียง: ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคล สภาละ ๒๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๔
(๓) มีรายชื่อบุคคลแต่ละสภาดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. คุณหญิงกษมา วรวรรณ
๒. นางกรรณิการ์ จันทน์ วิสุมพนาย
๓. นายเจริญ ภัคศิษานากุล
๔. นายเจริญ ภัคสัง
๕. นายเฉลิม สุวรรณรัตน์
๖. ร้อยโท ขวสิทธิ์ เกษะโพนาลัย

วุฒิสภา

๑. นายเกษม สุวรรณกุล
๒. พลเรือเอก ขวดี คุ้มธรรมรงค์
๓. พลตำรวจเอก อรรถก วัฒนานนท์
๔. คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์
๕. นายสม คุ้มเจริญ
๖. พลอากาศเอก ประทีป เกิดแก้ว

สภาผู้แทนราษฎร

๗. นายภักดี พัทธกุล
๘. นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา
๙. นางพวงเล็ก บุญเยี่ยม
๑๐. นายยรรยง รวมนพัฒนา
๑๑. นางยุพา อุดมศักดิ์
๑๒. นายเรวัช จินตपाल
๑๓. นายวิเชียร เวชสวรรค์
๑๔. นายวิชา ภูมิเหล้าแข็ง
๑๕. นายสุกุล ศรีพรหม
๑๖. นางสาวทรง จันทภาณุกุล
๑๗. นายสุชาติ โตศศย์วิธานกร
๑๘. นางสุพัทรา มาศคัตถ์
๑๙. นายไสว พิชโน
๒๐. นายอนุรัตน์ จุรินภค
๒๑. นางสาวอรุณเรือน อารีเชื้อ

วุฒิสภา

๗. พลอากาศโท เป็รื่องวิทย์ หงส์บัณฑิต
๘. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชชัย
๙. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร
๑๐. นายรัชชัย ฤกษ์พิทักษ์
๑๑. พลอากาศเอก เรวัตร์ วรวิทย์
๑๒. ร้อยเอก ละเมี้ยน บุญยะบาน
๑๓. นายวาทัญญู ณ ฉลาง
๑๔. พลตรี ศ้อย ศรีเพ็ญ
๑๕. พลตำรวจเอก เสนต์ สีขันธ์พันธ์
๑๖. ว่าที่ร้อยตรี แสนใจ พุ่มพวง
๑๗. นายคมร จันทระสมบูรณ์
๑๘. นายอมร ภิรมชาติชัย
๑๙. พลอากาศเอก อรุณ พรหมเทพ
๒๐. พลตรี อารีระ อภิไธยกิจ
๒๑. นายโอสถ โกศลิน

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

วิเชียร เวชสวรรค์

(นายวิเชียร เวชสวรรค์)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน
Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสมควรจะ ๒๑ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้เลือก นายวิเชียร เวชสวรรค์ เป็นประธานคณะกรรมการ คุณหญิงกนก สามเสน วิล เป็นรองประธานคณะกรรมการ นายจรัญ ภักดีธนากุล เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ นางพวงเล็ก บุญเจียง เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ นายสุกุล ศรีพรหม เป็นโฆษกคณะกรรมการ และนายสุชาติ ไชยชัยวัฒน์นคร เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายจรัญ ภักดีธนากุล ผู้อำนวยการกองวิชาการ นายจิรนิติ หะวานนท์ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยราชการกองวิชาการ สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และพันตำรวจเอก สุพจน์ ๗ บางช้าง รองผู้บังคับการกองวิชาการ กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๓. มีมติยกผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

มาตรา ๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๑๑

เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ หนึ่ง มีอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีโทษอาญาของตน โดยเหตุหนึ่งนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกิน สิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำ ความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะ เป็นการโหมเด็กหญิงและ เด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดย มีหรือใช้อาวุธที่หรือวัตถุที่

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำกับเด็กหญิง
โดยเด็กหญิงนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและ เด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำไม่ต้อง
รับโทษ"

คณะกรรมการร่วมกับพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา โดย มีมติแก้ไข เพิ่มเพิ่มความในวรรคสามและวรรคสี่ เป็นดังนี้

"ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำ ความผิดด้วยกันอันมีลักษณะ เป็นการโหมเด็กหญิงและ เด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดย มีหรือใช้อาวุธที่หรือวัตถุที่

เกิดหรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำกับเด็กหญิง
อายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กหญิงนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ชาย
และ เด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำ
ผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป"

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกับสภาพร้อมทั้งราย งานที่ช่วยแล้ว

จรัญ ภักดีธนากุล
(นายจรัญ ภักดีธนากุล)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ร.

.....

.....

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ร."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
 นุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๗๓ ทวิ และมาตรา ๒๗๒
 ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ร. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความคงไว้เช่นเดิม

มาตรา ๒๑๖ ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปีที่มีโทษจำคุกของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะเป็นยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน ก็มีลักษณะเป็นการโพรบ เด็กหญิงและ เด็กหญิงนั้นเป็นยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยให้อาวุธต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่หยอกระหว่างกับ เด็กหญิงอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กหญิงนั้นเป็นยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและเด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลโดยผู้กระทำความผิดนั้นไป

มาตรา ๒๑๗ ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑๖ วรรคแรก หรือมาตรา ๒๑๗ วรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้บุคคลกระทำความ

(๑) รับอับถายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๑๗ ตริ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑๖ วรรคสองหรือมาตรา ๒๑๗ วรรคสาม เป็นเหตุให้บุคคลกระทำความ

(๑) รับอับถายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖๔ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยผู้เสียหายประการใด ๆ โดยไร้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดคืนใจ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๕ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยผู้เสียหายประการใด ๆ โดยไร้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดคืนใจ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖๖ ผู้ใดเพื่อในสำเร็จความใคร่ของตน เป็นเหตุจูงใจ ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง เมื่อดังนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น จะได้กระทำในประเวศทางกัณฑ์หรือไม่

LIRT

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่
เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาท ถึงสาม
หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบห้า
ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัว เด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ค่อไป
หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว
ต้องระวางโทษตามที่มีบัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นเหตุจัดหา ล่อไปหรือชักพา
ไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใส่อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ไร้อำนาจประทุรร้าย ใต้อำนาจ
ครอบงำอิทธิพลกรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอันใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึง
ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็น
ความผิดนั้น จะใดกระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกิน
สิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึง
สี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสอง เป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบห้า
ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือ
จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัว เด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ค่อไป
หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว
ต้องระวางโทษตามที่มีบัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ในหลักเลิกความในมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา ๓๑๓ ผู้ใดเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าใด

(๑) เอาตัวเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไป

(๒) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีไปโดยซ่อนนอกลอง ชู เชื้อ ไข้วาลัง ประทุษร้าย ใช้กำลังครอบงำบังคับของขมหรือนำไปใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอันใด หรือ

(๓) แหวงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงยี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย ผู้ถูกเหนี่ยวเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรนัณ หรือโดยทรนัณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นกระทำความผิดอันร้ายแรงกาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย ผู้ถูกเหนี่ยวเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

มาตรา ๗ ในหลักเลิกความในมาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๔ และมาตรา ๓๑๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา ๓๑๓ ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเค็ดอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้อง
ระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดความผิดตามนี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจาร ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๓๑๔ ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุต่ำกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจาก
บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้อง
ระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดความผิดตามนี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจารผู้กระทำต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๓๑๕ ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุต่ำกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจาก
บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจ
ไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้อง
ระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้พรากนั้น"

มาตรา ๔ โหยงเลิกความในมาตรา ๓๑๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๑๕ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการพาหนัด เด็กอายุยังไม่
เกินสิบห้าปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งพิงในอาคารว่างหรืออาคารอื่นใด ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

กรมการนิเวศน์โรคติดต่อ

นายโอสถ โกลิณ (กรมการนิเวศน์โรคติดต่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาฉบับที่มีปัญหาที่สำคัญอยู่เรื่องเดียว คือทางสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขอายุของเด็กหญิง จาก ๑๓ ปี เป็น ๑๕ ปี หลักของกฎหมายอายุตั้งแต่โลกกฎหมายอาญา ร.ศ. ๑๒๗ เป็นต้นมาขึ้นคือหลักอายุว่า ชายจะรวมเพศหญิงอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีไม่ได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขอายุขึ้นเป็น ๑๕ ปี กรมการนิเวศน์โรคติดต่อมีความห่วงใยอยู่หลายประการ

ประการแรก เป็นการศึกษาที่ฝ่ายชายจะหาหญิงใดจะอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปีหรือไม่ เพราะสภาพของสังคมเวลานี้การเจริญเติบโตของร่างกายของมนุษย์เราให้เด็กกับสมัยโบราณ เพราะการอนามัยก็ดีขึ้น การเลี้ยงก็ทำอะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้นจะเป็นอันตรายต่อฝ่ายชายที่จะไปหาลูกสาวของหญิงว่าจะถึง ๑๕ ปีหรือไม่ และคิดว่าฝ่ายชายซึ่งความตั้งใจที่จะทำการอันหนึ่งจะไม่สามารถที่จะขออุ้มเกิดหรือมีเวลาที่จะขออุ้มเกิดจากหญิงใดว่าอายุถึง ๑๕ ปีหรือไม่ เป็นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ เราได้พิจารณาถึงว่าใน ๔ หัวเมืองภาคใต้ซึ่งมีไข้มาลาเรียมากคือจังหวัดยะลา นราธิวาส และสตูลนั้น ตามกฎหมายปี ๒๔๔๕ เรื่องตัวเมียและบรรดาให้โรคมาลาเรียและโรคอื่น ๆ ที่จะมีสิทธิรวมประจำกาล สำหรับในคำของกฎหมายอิสลามนั้น เรายังมีความเห็นอีกทางร่างกายเป็นสำคัญที่จะต้องมีอายุที่สมควรเป็นสามีภรรยากันได้หรือไม่ โดยที่กรมการนิเวศน์โรคติดต่อซึ่งมีระดูและระคายเคืองอันเป็นภัยแล้ว ก็ให้ถือว่าเป็นผู้ใหญ่ เป็นสามีภรรยากันได้ เพราะฉะนั้นในฝ่ายมุสลิมนี้ก็จะมีการแต่งงานกันก่อนอายุ ๑๕ ปีเสียไป กรมการนิเวศน์โรคติดต่อจึงเห็นอันอีกรวมหนึ่งว่า ในกรณีที่หาครอบครัวที่ใหญ่กว่าอายุ ๑๕ ปีนั้นแต่งงานกันได้แล้ว ฝ่ายชายก็ไม่ต้องรับโทษ เรื่องนี้โดยอาศัยประมวลกฎหมายแพ่ง มาตรา ๑๔๔๔ ซึ่งมีบัญญัติว่า หญิงสาวจะทำการแต่งงานกันได้ต้องอายุ ๑๗ ปี เว้นแต่กาลที่มีเหตุอันสมควรจะอนุญาตให้แต่งงานกันได้ก่อนเวลานั้นได้ กรมการนิเวศน์โรคติดต่อ

จึงได้เพิ่มวาระอันที่วาระหนึ่งว่า ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์ให้ทั้งชายแต่งงานกับภรรยาได้ ก่อนครบอายุได้แล้ว ฝ่ายชายไม่ครองรัยโหม แต่เมื่อเขาไปในกรมวิชาการการปกครอง ก็ได้มีการพิจารณาอันโดยละเอียดอีกอันหนึ่ง ก็เห็นว่ายังมีอีกบุคคลสักคนหนึ่งซึ่งควรจะมีกระวัง คำว่า ฝ่ายชายต้องรัยโหมตามกฎหมายนั้นเสียก่อน ก็ออกครองหาวากระทำการกับหญิงอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี แล้วถูกจองจำอยู่ ต่อมภายหลังเขาไปรออนุญาตศาลเพื่อแต่งงานกันได้ ถ้าในเมื่อหมั้นไว้ก็จะทำความลำบาก ทำให้หญิงต้องรอจนกระทั่งฝ่ายชายนั้นรัยโหม ซึ่งโหมนั้นก็นับตั้งแต่ ๔ ปีถึง ๓๐ ปีเป็นโหมหมด จึงได้เห็นความอันที่อีกรวาระหนึ่งว่า ในกรณีที่ชายต้องโหมไปความผิดก็อยู่ และถ้าศาลอุทธรณ์ให้มีการแต่งงานได้ก็ให้ศาลปล่อยตัวไป ก็เป็นการประชุมรวมฝ่ายชายผู้แทน ฯ ก็เห็นชอบด้วย จึงปรากฏตามร่างที่ปรากฏนี้ ขอคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายเพิ่มเติม ผมจะตอบกิจการที่ประชุมว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการร่วมกับพิจารณา เสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เกือบส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไรครับ จอมพระคุณภาคภูมิใจ

๔.๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ซึ่งคณะ

กรรมาธิการการศึกษาศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำหรับ)

ที่ ๒๒๕๓/๒๕๓๐

วุฒิสภา

ณเมืองหลวงใน กท. ๑๐๓๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอัยการ พ.ร.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การศึกษาระดับอุดมศึกษา ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยอัยการ พ.ร. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สุวรรณกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลอากาศโท กิ่งศักดิ์ วัฒนทิพย์	๑. พลอากาศเอก ชำนาญ ภัทรโยธิน
๔. พลเอก เสงี่ยม ยังเจริญ	๕. พลอากาศเอก ทนตอง ยอดดาวรุ่ง
๖. นายธรรมบุญ ประจวบเหมาะ	๗. พลตรี บุญแทน เหมียบเฉลย
๘. พลเรือโท ประเสริฐ บุญคำภิรี	๘. พลอากาศตรี วีระสา นนทรีย์
๑๐. นายสวัสดิ์ รัตติพานิช	๑๑. นายสมาน แสงมณี
๑๒. พันเอก สมชาย หิรัญกิจ	๑๓. นายสมบุรุษ นันทากิจสัน

- ๑๔. พลเรือโท สมเกียรติ อุดมสุนทร
- ๑๕. นายสำราญ ภาวราษฎร์
- ๑๖. นายสุวิทย์ สุวรรณกุล
- ๑๗. นายสิงห์โต จางตระกูล
- ๑๘. นายสีห์เนนท เดตุ๊จัน
- ๑๙. คุณหญิงพวงรัตน์ วิเวกานนท์ เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถูกตีพิมพ์เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๐
 บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนขอเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่สภาผู้แทนราษฎรต่อไป

รณแสดงความนับถือกตัญญู

เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการการศึกษานโยบายและวัฒนธรรม

<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายอมร รัชภักดิ์ ขอแปรญัตติแก้ไขมาตรา ๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๓) คณะ
- (๔) วิทยาลัย
- (๕) สถาบัน
- (๖) โรงพยาบาล

มหาวิทยาลัยอาจให้มีศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้ สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัยและคณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณะได้ ที่สำนักงานอธิการบดี และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่าภาควิชาที่ สังกัดคณะ

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชาที่๑๘ และ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นพื้นฐานะ เทียบเท่าภาควิชาหรือที่๑๘แผนก

สถาบัน ศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นพื้นฐานะ เทียบเท่าคณะ
อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงานผู้อำนวยการที่๑๘ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้อ
ฐานะ เทียบเท่าที่๑๘แผนก

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชาที่๑๘ และส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นพื้นฐานะ เทียบเท่าภาควิชาหรือที่๑๘แผนก

โรงพยาบาลอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นที่๑๘แผนก และส่วนราชการที่
เรียกชื่ออย่างอื่นพื้นฐานะ เทียบเท่าที่๑๘ที่๑๘แผนก

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

นายอมร รักชาติชัย ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

นายอมร รักชาติชัย ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การดำเนินงาน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

นายอมร รัตนาศักดิ์
คณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว

ออกประกาศไว้
ผู้แทนผู้พิทักษ์ใจ

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

นายอมร รัตนาศักดิ์
คณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว

ออกประกาศไว้
ผู้แทนผู้พิทักษ์ใจ

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายอมร รัชชาศัย
คณะกรรมการอิสระแล้ว

ขอเจริญคดีไว้
ผู้แปรญัติคดีขอใจ

<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายอมร รัตนาศักดิ์
คณะกรรมการการได้ซึ่งแจ้งแล้ว

ขอแปรญัติไว้
ผู้แปรญัติพิจารณา

มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข

นายอมร รัตนาศักดิ์
คณะกรรมการการได้ซึ่งแจ้งแล้ว

ขอแปรญัติไว้
ผู้แปรญัติพิจารณา

มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ ระเบียบ กวส.บัตร ไม่มีการแก้ไข

และ เครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ บทว่าตนตาโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานหน่วยแล้ว
พวงรัตน์ วิเวกานนท์

บรรคมทฤษฎีหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนเพิ่มเติมไว้แล้วในพระราชบัญญัติหรือ
ซึ่งขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชนิพนธ์ในมหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. ๒๔๑๖ เป็นมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัตินี้ และ เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหิดล

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้ผู้อำนวยการกองประกาศเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้
ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับสูง เสริม
การศึกษา และวิจัยที่นำไปเพื่อสนองความต้องการของประเทศชาติ ชลิตบุคคลากรที่มีความสามารถ
ในวิชาชีพและ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและ หน่วยงาน กิจการ และ
วัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) วิทยาลัย

(๓) คณะ

(๔) วิทยาลัย

(๕) สถาบัน

มหาวิทยาลัยอาจใหม่ ศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม
แพทยะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๘ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่าง
อื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะ

อธิการบดีวิทยาลัยและคณะคางแห่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี โรงพยาบาล ภาค
วิชา กอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะภาควิชาหรือกอง

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง และส่วน
ราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะภาควิชาหรือกอง

สถาบัน ศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะอาจ
แบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มิใช่ฐานะ
เที่ยม แพทยะ

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง และส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะภาควิชาหรือกองอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นแผนก และส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะ

โรงพยาบาลอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นกอง แผนก และส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะหรือแผนก

มาตรา ๘ การจัดตั้ง การรวม การยุบ วิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน
ศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มิใช่ฐานะ เที่ยม แพทยะ ให้ดำเนินการ
เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๐ ภายใต้ถ้อยคำประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอัครราชบัณฑิตการ
ชั้นสูงและสถาบันเทียบเท่าสมทบหรือเขารวมในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญาตรีคุณวุฒิ
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับสมทบได้

การรับสภามัน্নวิชาการศึกษาชั้นสูงและสถาบันเทียบเท่าสมทบ การยกเลิกการเข้าสมทบ
การรับสภามัน্নดังกล่าว เขารวมและการยกเลิกการเขารวม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
และทำ เมื่อประกาศทางมหาวิทยาลัย

การควบคุมและการกำกับสภามัน্নสมทบและสถาบันรวม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอัครราช
รายได้ ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ทรัพย์สินที่มรดกให้แก่มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้ข้าราชการ ไม่ ได้ รับ เงิน เพื่อ บรรเทา วัตถุประสงค์ ประสงค์ ใน มาตรา ๘ นี้
ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ เป็น รายได้ ที่ต้อง นำ ส่ง กระทรวง การคลัง ตามกฎหมายว่า
ด้วย วิธีการ งบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะจัดจังกวาง เมื่อประโยชน์
และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินที่ผู้ได้แก่มหาวิทยาลัยจะจัดจังกวางตามเงื่อนไขที่ผู้ให้กำหนดไว้และตาม
วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

LIRT

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) อุปนายกสภามหาวิทยาลัย โดยทอธิการบดีโดยตำแหน่ง

(๓) ประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเก้า เก้าคน โดยการเลือกตั้งจาก
ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการ
สำนัก และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นพื้นฐานะ เช่นเดียวกับคณะ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยการเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำผู้ใดทำการ
สอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี คือจำนวนเก้า เก้าคน และ

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้า ห้าคน ซึ่งจะทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย
อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม
(๔) และ (๕)

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้รับเลือกตั้ง ตลอดจนเกณฑ์ เกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภามหา-
วิทยาลัยตาม (๔) และ (๕) ให้เห็นไปตามต้องบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็น เลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดย
คำแนะนำของอธิการบดี

LIRT

มาตรา ๑๔ นายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยบูรพกุฎี มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ นายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของกรรมาธิการสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยบูรพกุฎี

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยระ เภพสิ้น

ในกรณีที่นายกษัตริย์หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๔) (๕) หรือ (๖) พ้นจากตำแหน่งกตเวาระ และได้นับการเลือกตั้งหรือได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้นั้นแทน

ในกรณีที่นายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีใจทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยบูรพกุฎี ก็ยังมีใจเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นสืบใหม่ ให้ นายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะใจทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกษัตริย์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยบูรพกุฎี รวมทั้งใจมีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยสืบแทนใหม่

มาตรา ๑๖ สถานศึกษาที่มีหน้าที่ทางและหน้าที่ความรับผิดชอบและกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- (๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบ เลิกวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการตามมาตรา ๘
- (๔) พิจารณาการรับสมาชิกเข้าสภามหาวิทยาลัย และเข้าร่วม ตลอดจนการยกเลิก การเข้าสภามหาวิทยาลัย
- (๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบโครงการและหลักสูตรการศึกษา ในสอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
- (๖) อนุมัติให้ริเริ่มและยุติ
- (๗) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชาและศาสตราจารย์เกียรติคุณ
- (๘) พิจารณาการเก็บค่าเล่า เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอธิการบดี
- (๙) พิจารณาควาเป็นภาระ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๑๐) พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

LIRI
National Repository of Thailand

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ ให้รักษาการแทนอธิการบดี
ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง

(๑๓) พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่
อธิการบดีเสนอ

(๑๔) ดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ระบุให้
เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๖ การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อ
บังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นอยู่บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัย ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายและวัตถุประสงค์
ของมหาวิทยาลัย และมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นผู้อำนวยการทั่วไป

(๒) ความควบคุมและการบริหารงานด้านวิชาการ คำบริหารงานบุคคล ด้านการ
เงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๓) พัฒนามหาวิทยาลัย

(๔) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตลอดจนรายงานเกี่ยว
กับกิจการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) ดำเนินการตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัย
มอบหมาย

มาตรา ๑๘ อธิการบดีนั้น จะโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คณะมนตรีสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับปริญญา เอกหรือพิเศษจากมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้รับปริญญาตรีหนึ่งระดับใด หรือ เข้ามหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษา ชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ โดดเด่นในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่น ที่ สภามหาวิทยาลัยรับรองรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

(๓) เคยดำรงตำแหน่งกรรมการ สภามหาวิทยาลัยรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปีหรือ

(๔) เคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือ ศาสตราจารย์พิเศษ ของมหาวิทยาลัย วิทยาลัยที่มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง อีกรู้ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเป็นสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๐ ในมหาวิทยาลัยมีรองอธิการบดี และอาจมีผู้อำนวยการบดี เพื่อปฏิบัติ ราชการตามข้ออธิการบดีจะมอบหมาย

รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ วาระหนึ่ง และต้อง เป็นข้าราชการ พลเรือนของมหาวิทยาลัย โดยอธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนของสภามหาวิทยาลัย ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติโดยรับวุฒิปริญญาตรีหนึ่งหรือเข้ามหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และเป็นข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัย โดยให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอน

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ด้วย

อำนาจในกรณี การอนุญาต การยุบเลิก หรือการปฏิบัติราชการของอธิการบดี จะพึง ปฏิบัติหรือคำเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ สกนบังคับ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิการบดีปฏิบัติราชการแทนได้

มาตรา ๒๑๑ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษา
ราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นหนังสือจาก
อธิการบดีไว้ล่วงหน้า เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภา
มหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรง
ตำแหน่งรองอธิการบดีพร้อมแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตาม
มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๒๑๒ ให้มีสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยประกอบด้วยสมาชิกซึ่งคณาจารย์ประจำ
ของมหาวิทยาลัย เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำตงมหาวิทยาลัย

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ได้แก่ปฏิบัติและกำหนดอำนาจและหน้าที่
อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีจะมอบหมาย

จำนวนสมาชิก หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง และการดำเนินงานของสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบใน
การบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย โดยให้สภามหาวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการ-
พลเรือนของมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับปริญญาระดับหนึ่งระดับใด หรือ เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือ
สถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

คณบดีวารสารการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง
เกินสองวาระติดกันไม่ได้

มาตรา ๒๑๔ ในบัณฑิตวิทยาลัยมีรองคณบดีเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดีตามที่คณบดีจะ
มอบหมาย

รองคณบดีคณบดีมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่ง โดยคณบดีเป็นผู้แต่งตั้งแต่งตั้ง
และถอดถอนคณบดีมหาวิทยาลัย

เมื่อคณะศิษย์จากตำแหน่ง ให้รองคณะศิษย์จากตำแหน่งด้วย

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติการราชการที่ตนเองจะพึงปฏิบัติ หรือคำเป็นคำกล่าวตามกฎหมาย ระ เปรียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี คณะที่จะมอบอำนาจโดยทำ เป็นหนังสือให้รองคณะที่ปฏิบัติการแทนก็ได้

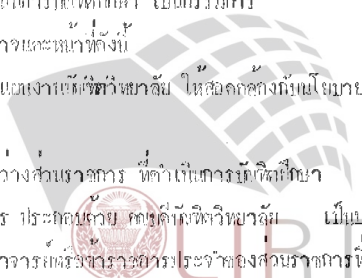
มาตรา ๕๔ ในกรณีที่รองคณะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองคณะเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองคณะหลายคน ให้รองคณะที่หนึ่งได้รัมอบหมาย เป็นหนังสือจากคณะที่ไว้ความหมาย เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่รองคณะไม่ได้ออกหมายให้อธิการบดีแต่งตั้งรองคณะคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองคณะ หรือไม่มีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดสมควรตาม มาตรา ๒๓ วรกรหนึ่งคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่รองคณะจากตำแหน่ง ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดสมควรตาม มาตรา ๒๓ วรกรหนึ่ง คนหนึ่งรักษาราชการแทนด้วย จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะใหม่

มาตรา ๒๖ ในบทพิพากษาศาลฎีกา คณะกรรมการประจำคณะศึกษาศาสตร์ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการนโยบาย ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ คณะบดี คณบดีศึกษาศาสตร์ เป็นรองประธานกรรมการ คณะบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าหน่วยงานราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่คณะฯ เสนอแต่งตั้งกับอธิการบดีศึกษา เป็นกรรมการ คณะกรรมการนโยบาย มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (ก) วางนโยบายและแผนงานระดับทั่วชาวลัย ในข้อบังคับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (ข) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ ที่คำเป็นคำกล่าวที่ศึกษา
- (ค) คณะกรรมการคำเป็นคำกล่าว ประกอบด้วย คณบดีศึกษาศาสตร์ เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีศึกษาศาสตร์ และคณาจารย์หรือข้าราชการประจำของส่วนราชการ ที่คำเป็นคำกล่าวที่ศึกษา เป็นกรรมการ

จำนวนและการได้มาซึ่งกรรมการจากคณาจารย์หรือข้าราชการประจำ วาระการดำรงตำแหน่ง รวมทั้งการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการดำเนินการ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (ก) ดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด
- (ข) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่คณะที่
- (ค) วางระเบียบปฏิบัติและลوائحบังคับของบัณฑิตวิทยาลัย เกี่ยวกับงานบัณฑิตศึกษาโดยไม่ขัดต่อระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (ง) พิจารณาเสนอเปิด หรือยุบโครงการบัณฑิตศึกษา หลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัย ตกชั้นมหาวิทยาลัย
- (จ) พิจารณาค่าใช้จ่ายการวัดผล และเป็นผลจัดตั้งึกษา

มาตรา ๒๑ ในคณะ ให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของคณะ

คณะอาจมีรองคณบดี เพื่อปฏิบัติราชการ แทนคณบดีความที่คณบดีจะมอบหมาย

มาตรา ๒๒ การแต่งตั้ง คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดี ตามมาตรา ๒๑ ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน การรับบริหารราชการแทนและการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน ให้ตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) คณบดีเป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองคณบดีเป็นกรรมการ
- (๓) หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกออกข้างต้นเพิ่มขึ้นเท่า

ภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ไม่มีกรมการแพทยหรือไม่มีตั้งสภาวิชา ให้สภามหาวิทยาลัย
แต่งตั้งคณาจารย์ประจำในขณะนั้นเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นให้ได้อีกจำนวนสี่คน

(๔) กรรมการประเภทคณาจารย์ประจำจำนวนไม่เกินสี่คน

วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตาม (๓) จำนวน
การได้มาซึ่งกรรมการประเภทคณาจารย์ประจำ และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการดังกล่าว
ตาม (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่คณะ

(๒) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๓) วางระเบียบปฏิบัติและออกบังคับบัญชาของคณะ เกี่ยวกับงานของคณะ โดยไม่ขัดต่อ
ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอ เจริญหรือยุบโครงการศึกษา หลักสูตร และรายละเอียดเกี่ยวกับ
หลักสูตรของคณะต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาค่าเงินการวัดผลและประเมินผลการศึกษาคณะ

การดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ในวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่
มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ
ขอในการบริหารงานของวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น

วิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีฐานะเทียบเท่า
คณะอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการ หรือ
หัวหน้าส่วนราชการตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย

มาตรา ๓๒ การแต่งตั้ง คณะสมัชชา วาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ และรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน การรักษาราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ การดำเนินงานในวิชาชีพ สถาบัน ศึกษาศาสตร์ หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะ เทียบเท่าคณะ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ในโรงพยาบาล ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลคนใดคนหนึ่งซึ่งสมควรแก่การแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะเป็นผู้อำนวยการ และรับผิดชอบในการบริหารงานของโรงพยาบาล และอาจมีรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลตามที่ -
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะมอบหมาย

การแต่งตั้ง คณะสมัชชา วาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการโรงพยาบาล และรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน การรักษาราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในผู้อำนวยการโรงพยาบาล เมื่อรองลงมติโดยตำแหน่ง

มาตรา ๓๕ ในภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาคนหนึ่ง เป็นผู้อำนวยการ และรับผิดชอบในการบริหารงานของภาควิชา และอาจมีรองหัวหน้าภาควิชาคนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติราชการแทน หัวหน้าภาควิชาตามที่หัวหน้าภาควิชาจะมอบหมาย

การแต่งตั้ง คณะสมัชชา วาระการดำรงตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชาตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน การรักษาราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

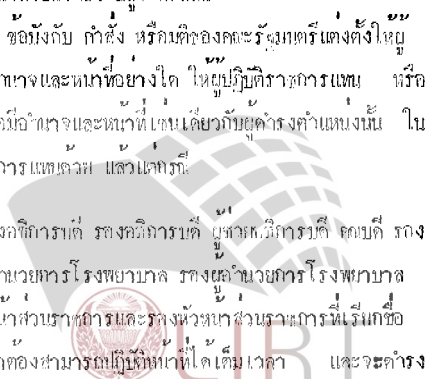
มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในมหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์
 ศตวรรษ ศูนย์ สำนัก โรงพยาบาล ภาควิชา และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งฐานะเทียบเท่า
 คณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การลงมติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิการบดีจะ
 พึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรี
 ในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้
 กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรง
 ตำแหน่งคณะที่ปรึกษาผู้บริหาร ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ
 ที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในส่วน
 ราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามข้อที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๓๗ ในปฏิบัติการราชการแทนและปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๒๑ วรรคสี่
 มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ วรรคสี่ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
 และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
 ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ในปฏิบัติการราชการแทน หรือ
 ปฏิบัติราชการแทนตำแหน่งที่รับราชการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น
 ระหว่างที่ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนลาหยุด แล้วยกเว้น

มาตรา ๓๘ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้บริหารการบดี คณะที่รอง
 คณะที่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล
 หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการในรั้งชื่อ
 อย่างอื่นซึ่งฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาต้องสามารถปฏิบัติงานที่ใดได้ตลอดเวลา และจะดำรง
 ตำแหน่งดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าวอีกตำแหน่งหนึ่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๕ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มิใช่ระเบียบแพทยศาสตรศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ การพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มิใช่ระเบียบแพทยศาสตรศึกษา นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้ว ให้ตามมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๑ อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คณบดี หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และการเข้าดำรงตำแหน่งของอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ สภามหาวิทยาลัยอาจพิจารณาว่า เน้นการ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งมีความสามารถและชำนาญพิเศษและมีได้ เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็น ศาสตราจารย์พิเศษในสาขาวิชาที่ผู้ซึ่งมีความสามารถและชำนาญพิเศษได้

หลักเกณฑ์ในการเสนอ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ พิเศษให้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ เป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้ง ให้ เป็นศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์คนนั้นมีความเชี่ยวชาญ เพื่อ เป็นเกียรติยศก็ได้

คุณสมบัติของผู้ซึ่ง ได้รับแต่งตั้ง เป็นศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ให้กำหนดเป็น ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการคณาจารย์แต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้ เป็นคณาจารย์ ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ พิเศษ ได้ตามคำแนะนำของคณะ กรรมการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ เรียกร้องอย่างอื่นที่ฐานะ เทียบ เทาะณะ

หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ อาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

ปริญญา วุฒิบัตร และ เครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๔	ปริญญามีสามระดับ คือ		
เอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ก.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาซึ่งมีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดระดับปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาให้ตราเป็น

พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตได้รับปริญญา เกียรตินิยมได้

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีวุฒิปัตร หรือ เพิ่มเครื่องหมายของ มหาวิทยาลัยใด โดยออก เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาที่ตีพิมพ์ตีพิมพ์ซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นว่า ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญาชั้น

ประเภทและระดับของปริญญา วิธีพิจารณาและการให้ปริญญาที่ตีพิมพ์ตีพิมพ์ ให้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ มหาวิทยาลัยอาจจากกำหนดให้ศิษย์ประจำตำแหน่งกรรมการ สภา มหาวิทยาลัยและครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและคณาจารย์ในที่มีวิทยฐานะ และ วิทยฐานะ เป็น เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญาและวุฒิปัตรได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุฑประจำตำแหน่ง กล้วย
วิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

โลภาสและเงื่อนไขในการใช้ครุฑประจำตำแหน่ง กล้วยวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ การกำหนดให้ใช้เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายของ
นักศึกษาก็ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดใช้ครุฑประจำตำแหน่ง กล้วยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เข็ม
เครื่องหมาย เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายที่กีดกันของมหาวิทยาลัย โดยมีต้น
ไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ หากไม่มีริ้วธงหรือฉัตรของมหาวิทยาลัย โดยมีต้น
ไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะ เช่นนั้น ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีสถานภาพดังต่อไปนี้

(๑) อธิการบดีและคณบดีดำรงตำแหน่งต่อไปในคราวราชการดำรงตำแหน่งตาม

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒

(๒) รองอธิการบดีและรองคณบดีดำรงตำแหน่งต่อไปได้วาระระยะเวลาที่อธิการบดีหรือคณบดียังดำรงตำแหน่งลงตาม (๑)

(๒ ทวิ) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่ามีการแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลตามพระราชบัญญัติ

(๓) ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เริ่มเกิดอย่างอื่นที่ฐานะ เทียบเท่าภาควิชา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ครบสมัย ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสมัยนั้นแล้วที่ได้รับแต่งตั้ง

(๔) ผู้อำนวยการสถาบันและหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เริ่มเกิดอย่างอื่นที่ฐานะ เทียบเท่าภาควิชา ซึ่งดำรงตำแหน่งครบสมัยไปแล้ว ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันและหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เริ่มเกิดอย่างอื่นที่ฐานะ เทียบเท่าภาควิชา แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ผู้อำนวยการซึ่งขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสองปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๖) ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ เป็น ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ศาสตราจารย์ เกียรติกุล ศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ เป็น ศาสตราจารย์ เกียรติกุล ศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาผู้ใดดำรงตำแหน่งดังกล่าว เป็นที่ควาเห็นสมควรในวันขึ้นพระบรมศพที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในขณะเลิกดำรงตำแหน่งใดเพียงตำแหน่งเดียวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้รับบังคับ

มาตรา ๕๕ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งตามตรา ๕๓ (๑) และผู้ดำรงตำแหน่งข้างต้นเกิดจากมาตรา ๕๔ ให้กระทำโดยเสรีจิตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้รับบังคับ

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทรงทำหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย
และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีกติกาลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ไปบังคับ

มาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการประจำคณะที่มิได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำเนินการให้
ซึ่งกรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำตามมาตรา ๕๕ (๕) ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราช
บัญญัตินี้ไปบังคับ

มาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการประจำสภามหาวิทยาลัยในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะได้ออกอรรถนัติของมหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบัน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ไปบังคับ

มาตรา ๕๙ การรับพิจารณาการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณะบดี ผู้ช่วย
และหัวหน้าภาควิชา ให้เป็นคนที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศของมหาวิทยาลัย
ระ เที่ยม หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับ ให้มีพระราชกฤษฎีกา
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศของมหาวิทยาลัย ระ เที่ยม หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปบังคับ โดย
อนึ่ง

.....

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญประธานคณะกรรมการรับ มีอะไรแสดงครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าประธานที่เคารพ

กรรมการที่เคารพจะเรียนท่านดีกว่า ในคราวที่วางพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่ง
คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีการแก้ไขแต่เพียงเล็กน้อย แต่มีการแก้ไข
ในมาตราที่มีความสำคัญอย่างมากอยู่มาตรานึง คือมาตราที่ว่าด้วยองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย
ซึ่งเป็นองค์การสูงสุดของมหาวิทยาลัย กรรมการเห็นสมควรที่จะเพิ่มจำนวนกรรมการ ซึ่งมา
จากบุคคลภายนอกในสภามหาวิทยาลัย โดยให้มี ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งมาจากอาจารย์ อีกส่วนหนึ่ง
มาจากผู้บริหาร แต่มี ๒ ส่วนจะมาจากบุคคลภายนอก ทั้งนี้เพราะเห็นว่ากรรมการ ซึ่งจะมาจาก
บุคคลภายนอกจะได้ออกไปช่วยเหลือนักศึกษาในด้านความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนจะได้ออก
ไปดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยด้วย ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้เปลี่ยนจำนวนกรรมการ ซึ่งมาจาก
บุคคลภายนอกให้เป็นที่ ๒ เท่าลงจำนวนที่มาจากคณะฝ่าย คือนักอาจารย์กับผู้บริหาร ซึ่งจำนวน
ทั้งหมดนี้จะเป็นครึ่งหนึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัย อีกครึ่งหนึ่งมาจากภายนอก ส่วนการแก้ไขในมาตรา
อื่นก็มีเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ไม่ว่าจะโดยคำเสนอขอรับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเสนาบดีการรัฐสภาดำเนินการครับ

นายประเสริฐ คงวัชย์ (เสนาบดีการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

มหิดล พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑
บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอ
สงวน

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญ สดก เถลิงธรรม รักษาสัตย์ ครับ

นายอมร รักษาสัตย์ : กราบเรียนขอประณามที่เคารพของสภามหาวิทยาลัย

ไว้ ๒ - ๓ ประเด็นในเรื่องนี้ตามที่ผมได้เคยทราบเรียบร้อยแล้วในตอนที่นำร่างกฎหมายนี้เข้าสู่สภา

อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า อาจารย์ต่าง ๆ ที่บุคคลากรที่ประจำอยู่ในโรงพยาบาลนั้น ก็มาจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น เป็นแพทย์ เป็นทันตแพทย์ เป็นเภสัชกร เป็นเทคนิคการแพทย์ อะไรก็กะไรนั้นกะครับ ถ้าเป็นหน่วยอิสระขึ้นกับมหาวิทยาลัยก็ยอมรับจะได้รับความดูแลจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย แพทย์จะได้รับการดูแลจากคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งก็อาจจะมีโอกาสที่จะดูแลหรือให้ความยุติธรรมแก่สายวิชาชีพอื่นใดไม่เท่า เช่นเดียวกับกะครับ อันนั้นก็เหมือนที่ผมได้เขียนเป็นข้อสังเกต ตอนหาคณะกรรมการกิจการ แต่ทางคณะกรรมการก็มีความเห็นว่าจะหาวิทยาลัยที่คนนั้นได้มีวิวัฒนาการลงตัวเองมาจากโรงพยาบาลศิริราชจะกะครับ ก็คอยหามาเป็นมหาวิทยาลัย แล้วก็ได้ไว้วิธีการนี้มาแล้วโดยตลอด ถ้าจะเปลี่ยนแปลงเขาก็อาจจะทำให้เกิดเรียกว่าเกิดแบบธรรมนะเหมือนนายกะครับ เกิดความไม่สบายใจขึ้นมา อันนี้ผมเองก็ยอมรับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ผมก็อยากจะได้เห็นแต่เพียงว่าตามมหาวิทยาลัยที่คิดจะเอาโรงพยาบาลเป็นส่วนหนึ่งของคณะ ก็ขอให้ เป็นแค่เพียงองค์กรของมหาวิทยาลัยมติดังกล่าวนั้นเป็นรูปแบบที่มหาวิทยาลัยนั้นจะต้อง เอาค่างกะครับ เพราะว่าในการจัดการศึกษาทางด้านการแพทย์นั้น ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นมันมีวิธีทำใจละต่างแบบ เตะมีอาจารย์ทั้งคณะแพทยศาสตร์ แต่ไม่มีโรงพยาบาลของตัวเอง เลย ไปใช้โรงพยาบาลข้างนอก ๑๐๐ แห่ง เจ็บแต่เลยใจได้กะครับ เห็นวิธีหนึ่ง ก็วิธีหนึ่งก็มีโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย ก็ทำหน้าที่ในการประกอบในการสอนแล้วสนใจ เฉพาะ ในเรื่องนั้นอย่าง เจียว พูลงาย ๆ คล้ายมหาวิทยาลัยมติดังกล่าวนั้นก็รับราชการโรงพยาบาลครา ๆ โรงพยาบาลครา ๆ นี้เป็นโรงพยาบาลที่ได้ในการดูแลมากกว่าที่จะไปบริการภายนอก แต่โรงพยาบาลศิริราชเน้นใช้ในการบริการบุคคลภายนอกมากที่สุดแต่เขายะครับ ในใจนี้ไว้เป็นการสอนและการค้นคว้าอย่างได้เขายะครับ อันนี้ผมหลายรูปเลย ท้ายผมรำลึกถึงและถึงทางกรรมการที่ใจยอมรับแล้ว เพราะว่าอันนี้ผมเองก็เห็นว่าควรจะยอมรับได้ เช่นที่นายเขียนหนังสือเขาจะยอมรับและ เห็นทางที่กรรมการแล้ว ก็เพียงแต่จะนำเรียนให้ท่านสมาชิกสภาผู้สภาได้รับทราบ ว่า มหาวิทยาลัยที่เขาคำจะจัดใหม่แบบนั้นใจนะกะครับ ผมไม่ทราบว่าจะอนุญาตเรียนถึงมหาวิทยาลัยเชิงนี้โดยคงปรารถดีไป จะได้ใจคงลุกขึ้นยืนบอก ๆ จะได้นั้นครับท่านประธานกะครับ อยู่กันอยู่โลกนี้โดยสงบทางประเด็นนี้ kind ที่

ผมได้ปฏิบัติไว้และที่จริงผมก็พอใจแล้วนั้นก็ยังม่ประ เค้นอยากจะมีเป็นสักสิ่ง เหม หรือ เป็นอันกุล เพื่อ เป็นประโยชน์ของพวก เราทั้งหลายในการที่จะพิจารณา ก็ประ เค้นหนึ่งก็มีอยู่ว่า รัฐบาลนี้ ควรจะมีส่วน เสี่ยงในการแบ่งส่วนราชการบางความสมควร ถ้าที่นี้ เป็นปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ ทาง ส่วน และมาตรา ๘ นะครับ อันนี้ เป็นที่ยอมรับได้แล้ว เมื่อได้แก้ไขไปแล้วครับ

อีกประ เค้นหนึ่งที่ระ เณอยากจะ เรียบก็คือว่า รัฐบาลควรจะมีส่วน เสี่ยง ในการ บริหารงานมหาวิทยาลัยในมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะว่ารัฐบาล เป็นผู้ให้ค่าใช้จ่ายแก่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นเป็นเงินถึง ๘๒ เปอร์เซ็นต์ แทนที่ของรัฐบาลในการควบคุมดูแลให้และแนวทาง กำหนด แนวนทางแล้วนั้นค่อนข้างน้อย เหลือเกิน ในทางปฏิบัตินี้รัฐบาล เกือบไม่ทำอะไรที่กระทรวงศึกษาธิการ โดย เหตุนี้ที่ระ เณก็ช่วยปฏิบัติว่า สภามหาวิทยาลัยนั้นควรจะมีบุคคลที่เป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยนี้ ประมาณหนึ่ง ท่านประธานคณะกรรมการก็ได้ชี้แจงและได้ เห็นด้วย เห็นพ้องกันแล้วนะครับแต่ ว่าท่านมอง ในแง่ที่จะ ใ้บุคคลภายนอก มา เป็นที่ปรึกษาหรืออย่าง เดียว ระเบียบนี้กันว่าที่จะ มีบุคคลของภาครัฐบาลที่จะ เข้าไปช่วยดูแลให้ด้านแนะนำทาง เสนอของหลวง เสนอคนของสภาการ ศึกษาแห่งชาติและครับ ส่วนถึงประมาณเหล่านี้ เป็นต้น เพื่อจะได้คอยดูเรื่องต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัย ลึก ๒ ประการที่ระ เณขอปฏิบัติเอาไว้ เป็น เรื่อง เกี่ยวกับสภาอาจารย์ ซึ่งน่าจะ เป็นสภาอาจารย์อาวุโสและครับ ซึ่งจะ ได้ทำหน้าที่ทางวิชาการ ให้แก่มหาวิทยาลัย แต่ว่าทาง ร่างกฎหมายนี้ก็เป็นร่างในลักษณะคล้าย ๆ สโมสรอาจารย์และครับ มีหน้าที่ เป็นตัวแทนอาจารย์ ให้ความคิดเห็นแก่มหาวิทยาลัยโดยไม่มีการผูกมัดและครับ ก็ทางกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ ระเบียบ เองก็ไม่ขัดข้อง เมื่อ เสนอสิ่งที่ดีกว่าแล้วยังไม่พร้อมที่จะรับ อันนี้ที่ระ เณอยากจะ เรียบข้อสังเกตว่า กฎหมายฉบับนี้แก้ไขแล้ว เป็นร่างที่ทางรัฐบาลและทาง ส.ส. ได้เตรียมกันไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ นะครับ แล้วก็ได้แก้ไขมาเพียงเล็กน้อย น้อย ๆ อย่างนั้นอย่างนี้เพียง เล็กน้อย เพราะฉะนั้น หน่วยงานระดับความก้าวหน้าทางวิชาการตามที่ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายนั้น เป็นความก้าวหน้าและความประสงค์ของทางมหาวิทยาลัยและรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๑๑ นั้นเวลาผ่านมา ๑๓ ปี ก็ยังไม่ ได้มีวิวัฒนาการเพิ่มขึ้น ซึ่งระเบียบได้แนะนำขอพิจารณาปฏิบัติที่จะ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น of Thailand และก็จะ เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

อีกมาตรการหนึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับศาสตราจารย์เกียรติคุณ ซึ่งควรจะ เป็นผู้ชื่อเสี่ยง ที่เด่นและ เป็นผู้ทำประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยต่อไป กระผมแปรญัติไว้ในทำนองนั้นครับ แต่ทางมหาวิทยาลัยก็บอกว่าจะได้ออกระเบียบเอาภายหลัง กระผมเอง เพียงแต่เกรงว่าพวกเรานี้แม้จะถือหลักว่าศาสตราจารย์ที่รับรางวัลไปจนกระทั่งเกษียณอายุ และออกไปโดยไม่มีความคิด ก็จะได้รับตำแหน่งได้ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งอันนี้ไม่ใช่หลักการของทางสากลเขา หลักการสากลนั้นการจะเป็น โพรเฟสเซอร์ เอ็มเมอริตัส (Professor Emeritus) หรือผู้ทรงเกียรติคุณนั้นจะต้องทำประโยชน์แล้วก็มีชื่อเสี่ยง แล้วก็มีโอกาสที่จะทำประโยชน์ ให้แก่มหาวิทยาลัยต่อไป คือ เพียงแต่ไม่ต้องการสอนประจำนะครับ ไม่ใช่เป็นพนักงานประจำออกไป แต่ว่ายังมีบทบาทในมหาวิทยาลัยนั้นอยู่มาก เพราะฉะนั้นก็จะมีหน่วยงานที่ก็จะช่วยเหลือมหาวิทยาลัยต่อไป อย่างไรก็ดีในเรื่องนี้ทางกรมวิชาการก็แจ้งว่า กรมอุดมศึกษาวิทยาลัยมีคตินั้น ก็คงจะออกระเบียบภายในให้เป็นเช่นนั้น คือพยายามไม่ให้มันเป็นอัตโนมัติ (Automatic) ว่าใครก็ตามที่เกษียณอายุแล้วก็จะได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณไปโดยเฉพาะ ครับนี่ เมื่อทางกรมวิชาการท่านเห็นว่าจะออกระเบียบไปอย่างนั้นกระผมก็เห็นด้วยนะครับ คือความจริงก็พยายามแต่ที่ว่าน่าจะทำได้ดีกว่านั้น เขียนไว้ในกฎหมายเลยแทนที่จะรอระเบียบนะครับ แต่เมื่อกรมวิชาการพอใจ เขานั้นกระผมก็ขอมอบรับครับ ขอพระคุณवादครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายอรุณดิษฐ์ เวชชาชีวะ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภา
ทรงเกียรติ กระผม นายอรุณดิษฐ์ เวชชาชีวะ สมาชิก ขอเรียนแจ้งเกี่ยวกับองค์การ ซึ่งท่านสมาชิกได้เริ่มอภิปรายไปเมื่อคืน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องของโรงพยาบาล กระผมคิดว่า การที่ทางคณะกรรมการและที่ร่างอันนี้เสนอขึ้นมาว่าโรงพยาบาลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของคณะ ไม่ใช่เป็นเพราะเหตุผลเนื่องจากว่าโรงพยาบาลศิริราช เป็นโรงพยาบาลซึ่งมีวิวัฒนาการมานานแล้วอันนี้เป็นธรรมเนียมเฉพาะสำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล แต่ที่จริงแล้วโดยหลักการโรงพยาบาลนี้ ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของคณะ กล่าวคือคณะแพทยศาสตร์ไม่ว่าอยู่ในมหาวิทยาลัยใดมีหน้าที่หลักอยู่ ๓ ประการ

คือ นอกจากให้การ เรียนการสอนแล้ว ให้บริการทางวิชาการ ไม่ใช่บริการทั่วไปนะครับ แล้วยังทำหน้าที่วิจัย ถ้าหากว่าโรงพยาบาลนี้แยกออกเป็นคณะหนึ่งต่างหาก หน้าที่ของโรงพยาบาลนั้น ซึ่งมีเทียบเท่ากับคณะนี้ก็จะ เป็นไปไม่ได้ คณะเองก็ไม่สามารถที่จะให้งานบริการทางวิชาการได้เช่นกัน อันนี้ถ้าเทียบก็คล้าย ๆ กับโรงเรียนอย่างโรงเรียนสาธิตของคณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยหนึ่งมหาวิทยาลัยใด เพราะฉะนั้นผมเองก็ความนอกเหนือจากหลักเกณฑ์หรือเหตุผลแล้ว ที่โรงพยาบาลจะต้อง เป็น เหมือนกับส่วนหนึ่งของคณะ แล้วยังมีความยุ่งยากลำบากอีก ในแง่ของการบริหารและการจัดการ ถ้าหากว่าโรงพยาบาลนี้แยกออกไปเป็นส่วนต่างหาก เผมจึงคิดว่าโดยหลักการและเหตุผลแล้วโรงพยาบาลคงจะต้อง เป็นส่วนหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์ ไม่ว่าจะอยู่ในมหาวิทยาลัยใด

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการไม่มีอะไรเพิ่มเติมจะครับ ดอกเตอร์อมร ไม่มีอะไรที่จะใจจะครับ เป็นอันว่าผ่านมาตรา ๘ ไป มาตรา ๙ ท่านเลขานุการครับ

นายประเสริฐ ทวงวิชัย (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ คำแห่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ปรวิญญาวุฒิสภและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓

มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ไม่มีมีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ กระผมขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้แก้ไข เพิ่มเติมร่างที่คณะกรรมการเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอพระคุณมากครับคณะกรรมการ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(สำเนา)

ที่ สก ๐๐๐๓/๑๘๕๕๑

สภากฎหมาย
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภากฎหมาย ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๗

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชุมพล ศิลปอาชา

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

รองประธานสภากฎหมายคนพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานสภากฎหมาย

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์
พ. ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์
พ. ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ
สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ และ เนื่องจากคณะรัฐมนตรี เสนอ ขอให้พิจารณา
โดยกรมวิธิการเคมิสกา ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่
๒ เรียงตามลำดับมาตราจนร่างและพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติเห็นชอบแล้ว ให้เสนอต่อ
วุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐
วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

ประเสริฐ ดวงวิชัย
(นายประเสริฐ ดวงวิชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดนครสวรรค์ และใกล้จะเกิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
 จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
 เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดชั้นในจังหวัดนครสวรรค์
 เรียกว่า "ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์" และจะเปิดดำเนินการเมื่อใด
 ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

๒๖๖

มาตรา ๘ ให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์มีเขตอำนาจตลอดจังหวัด
นครสวรรค์

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการ และ เหตุขอครบ

นายสภาค ปิยวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติทุกท่าน กระผม สภาค ปิยวรรณ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม ส.ส. จังหวัดลำปาง พรรคชาติไทย อยากจะขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. มาให้ท่านวุฒิสภาผู้เกียรติ ได้
พิจารณา เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านผู้เกียรติ กระผมอยากจะขอ เสนอ เพิ่ม เติม ดังนี้

๑. กระทรวงยุติธรรมมีโครงการที่จะจัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนขึ้นให้ครบทุก
จังหวัด เพื่อให้ เป็นอรรถแก่ เด็กและ เยาวชนตามแนวทางกฎหมาย เด็กได้อย่างเสมอภาคกัน ไม่ว่า
จะเป็น เด็กและ เยาวชนในจังหวัดใด ๆ อันจะเป็นการ แก้ไขปัญหาความลักลั่นระหว่าง เด็กและ
เยาวชนที่อยู่ในจังหวัดที่มีศาลคดี เด็กและ เยาวชนกับ เด็กและ เยาวชนที่อยู่ในจังหวัดที่ไม่มีศาลคดี
เด็กและ เยาวชนให้หมดไป

ประการที่ ๒ อย่างไรก็ตามการจัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนนั้นจำเป็นต้องใช้ง
งบประมาณค่อนข้างมาก ดังนั้นกระทรวงยุติธรรมจึงต้องขอยกย้ายไปที่จะจังหวัดตามกำลังงบประมาณ
ที่ได้รับมาแต่ละปี โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะตั้งให้ครบ ๑๐ จังหวัดภายในแผนพัฒนา เศรษฐกิจ และ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ นี้

ประการที่ ๓ ในขณะที่ศาลคดี เด็กและ เยาวชนในทางจังหวัดเปิดทำการอยู่แล้ว ๕
ศาลด้วยกันได้แก่ ๑. ศาลคดี เด็กและ เยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ ๒. ศาลคดี เด็กและ เยาวชน
จังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศาลคดี เด็กและ เยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ๔. ศาลคดี เด็กและ
เยาวชนจังหวัดระยอง ๕. ศาลคดี เด็กและ เยาวชนจังหวัดสงขลา และ เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง
ก็ได้มีการ เสนอตรากฎหมายจัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้น ซึ่งเป็นศาลที่ ๖
แล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึง เป็นการ เสนอขอจัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนในจังหวัดอื่นเป็น
ศาลที่ ๗

อนึ่ง กระทบออกมายื่นให้ทราบต่อไปว่า การสร้างศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ตลอดจนการก่อสร้างสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในจังหวัดนครสวรรค์นั้นก่อสร้างเกือบจะเสร็จ เรียบร้อยและจะใช้งานได้แล้ว เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ในวันนี้ เพราะว่าตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติไว้ว่า "การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ" เมื่อกระทรวงยุติธรรมจะจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน - จังหวัดนครสวรรค์เพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา เพื่อให้วุฒิสภาอันทรงเกียรติได้โปรดพิจารณา ขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขออนุญาตที่ประชุมว่า ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด เห็นขอด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นขอด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ คณะกรรมาธิการครับ

นายสอาด ปิยวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : คณะกรรมาธิการ

เห็นสภาพิจารณาค่า ๑ วาระครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีขอเสนอให้พิจารณาค่า ๑ วาระ โดยคณะกรรมาธิการ

เห็นสภา ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านนะครับ ท่านเสนาธิการดำเนินการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เสนาธิการวุฒิสภา)

"ร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์
เรียกชื่อว่า "ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์" และจะเปิดคำเบิกการเมื่อใด ให้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์มีเขตอำนาจตลอดจังหวัด
นครสวรรค์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

..... "

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จนท.พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า สภานี้เห็นชอบด้วยกับสภายูแทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไร

ต่อไป ๖.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(สำเนา)

ที่ สก ๐๐๐๓/๑๘๕๐๘

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๗

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชุมพล ศิลปอาชา

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายพิจิ จันทรสุรินทร์ กับคณะ เบ็ญเจ๊เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายบัญญัติ เกสรทอง กับคณะ เบ็ญเจ๊เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยต่อร่างของนายบัญญัติ เกสรทอง กับคณะเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐
วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

ประเสริฐ คงวิชัย
(นายประเสริฐ คงวิชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗
แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๖

เหตุผล

เพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะ
ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีความประสงค์และตั้งใจอาสาสมัคร เป็นผู้รับใช้ชาติและประชาชนอยู่แล้ว จึง
ไม่ควรให้การอันหนึ่งอันใดเป็นการแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายพินิจ จันทรสุรินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ ยกเลิกมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ แก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ยกเลิกมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้ บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้นายอำเภอ เป็นผู้มีหน้าที่คัดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรจากทะเบียนบ้าน เว้นแต่ในเขตเทศบาลให้ เป็นหน้าที่ของเทศบาล ซึ่งในทางปฏิบัติ การให้เทศบาล เป็นผู้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล มักจะ เกิดการทุจริตหรือ เกิดการผิดพลาดและไม่ตรงกับความเป็นจริงจน เป็นเหตุให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นจำนวนมากต้องสูญเสียสิทธิไป หรือผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งกลับมีชื่ออยู่ในบัญชีการเลือกตั้ง และ เนื่องจากกฎหมายได้ กำหนดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนไว้ว่า ต้องไม่เกิน สามแสนห้าหมื่นบาท ทั้งนี้ไม่รวมค่าธรรมเนียมในการสมัคร ถ้าหากผู้ใดใช้จ่ายเกินกว่าที่กฎหมาย กำหนดไว้จะต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติแล้วค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนนั้นมักจะใช้จ่ายเงินเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้มาก เพราะ การหาเสียงแต่ละครั้งจะต้องใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่นการโฆษณาในการหาเสียงเป็น เงินจำนวนมากซึ่งเกินกว่าจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง เป็นไปโดยถูกต้องตามความเป็นจริง จึงสมควรยกเลิกการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสีย และสมควรให้นายอำเภอ เป็นผู้จัดทำ ประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(นายบัญญัติ เกสรทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ เมื่อได้พระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วให้นายอำเภอจกัทำประกาศให้ผู้รายชื่อผู้เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้งไว้ ๓ วันทำการอำเภอสำนักงานเทศบาล ที่สาธารณะที่เห็นได้ง่ายและที่เลือกตั้ง หรือบริเวณใกล้เคียงกับที่เลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

บัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอคัดรายชื่อผู้เลือกตั้งจากทะเบียนบ้าน

ในการคัดรายชื่อผู้เลือกตั้งตามวรรคสอง ถ้าปรากฏว่ามีบุคคลสัญชาติไทยผู้ใด มีบิดาเป็นคนต่างศา และมียุอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอทำการตรวจสอบนามบุคคลนั้นเป็นผู้เลือกตั้งหรือไม่ถ้าเป็นก็ให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานและค้ชื่อลงในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง ในกรณีมีความจำเป็นต้องสอบถามบุคคลดังกล่าว โทนายอำเภอส่งเจ้าหน้าที่ไปสอบถามบุคคลนั้น ณ บ้านที่ปรากฏตามทะเบียนเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอจัดให้มีบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งไว้เป็นประจำ และแก้ไขให้ถูกต้องทุกปี บัญชีดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสีย มีสิทธิตรวจดูและขอรับคำร้องแก้ไขให้ถูกต้องได้ โดยนำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๔ ไต่ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๒

มาตรา ๕ ไต่ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศผลการเลือกตั้งของเขตเลือกตั้งใด ผู้เลือกตั้ง ผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองซึ่งมีสมาชิกสมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น เห็นว่าการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นหรือเห็นว่าการที่บุคคลใดได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยมิชอบ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๔๑

หรือมาตรา ๕๖ ผู้เลือกตั้ง ผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลจังหวัด ที่
เขตเลือกตั้งนั้นตั้งอยู่ หรือศาลเขตแห่งสำหรับกรุงเทพมหานคร ภายในสามสิบวันเพื่อให้มีการเลือก
ครั้งใหม่"

มาตรา ๖ โหยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง-
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ท่านเลขาธิการครับ อานสารบบครับ

นายประเสริฐ กวางวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

“สารบบ”

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

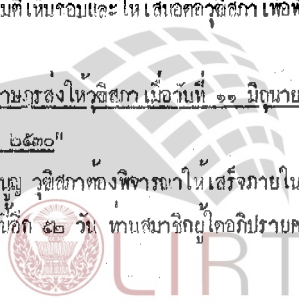

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายพิภพ จันทรวรสินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายป๋วยจุล เกสรทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาโดยถือร่างของนายป๋วยจุล เกสรทอง กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐
วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐”

ประธานวุฒิสภา : ตามรัฐธรรมนูญ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน เหลือเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึง ๕๖ วัน ท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายครับ เจริญ ครับ คุณชวลิต รุ่งแสง ครับ

นายชวลิต รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวลิต รุ่งแสง สมาชิกวุฒิสภา ตามที่กระผมต้องขึ้นมาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะกระผมเกิดความรู้สึกในข้อเท็จจริง ใฝ่เพื่อนสมาชิกบางคนได้มาพบกับกระผมในข้อเท็จจริงบางอย่าง กระผมอยากจะขอแสดงอภิปรายเล็กน้อย คือ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อใหญ่ใจความก็คงจะแก้ไข ยกเลิกมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ซึ่งในพระราชบัญญัติเดิมทั้ง ๓ - ๔ มาตรานั้น ก็หมายถึงการยกเลิกค่าใช้จ่ายในการที่สมัคร เข้าร่วมเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้คุยพูดคุยซึ่งผู้เสนอเขาได้เสนอขึ้นมา กระผมจับความได้ค่อนข้างหนึ่ง เพราะการหาเสียงแต่ละครั้งจะต้องใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น การโฆษณาการหาเสียง เป็นเงินจำนวนมาก ซึ่งเกินกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ ท่านประธานที่เคารพในกฎหมายกำหนดไว้ว่าไม่ให้มีการใช้จ่ายเกิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติ เดิมนั้นก็เพื่อป้องกันไม่ให้มีการทุ่มในการเลือกตั้งเกี่ยวกับการหาเสียง แต่ที่ปรากฏในข้อเท็จจริงนั้นมันมีการทุ่มการหาเสียง เพราะว่าการที่เราไปดูตอนในมาตรา ๓๓ เขาได้กำหนดไว้เลย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เหล่านั้นก็เป็นค่าใช้จ่ายแบบพิมพ์ ค่าอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น แต่ท่านประธานที่เคารพ ในข้อเท็จจริงมันไม่เป็นเช่นนั้นเท่าที่กระผมคิดตามและกระผมก็ศึกษา เรื่องนี้มาตลอด ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ขึ้นไปง้อออกไปอะไรเป็นแสนเป็นล้านนั้นก็ เนื่องจากว่ามี การทุ่มเทในการหาเสียง โดยการซื้อเสียงให้หวั่นไหวไปจับจ่ายอะไร ท่านประธานที่เคารพ ประชาธิปไตยเราต้องการข้อเท็จจริง ต้องการความจริง ต้องการความบริสุทธิ์ผุดผ่อง แต่ในขณะที่มีการปฏิบัติกันในทางเลือกตั้งนั้นได้มีการซื้อเสียง หาเสียงอะไรแบบนี้เห็นหวั่นไหว ท่านประธานที่เคารพ ในสภาเวลานี้เราจะยอมหรือครับ ให้พวกเสีย ๆ เข้ามาเป็นสมาชิก กระผมถึงเป็นห่วงในเรื่องนี้ คือไปถ้ามีการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ จริ่งอยู่ครับ เมื่อมันมีอยู่แต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติกันให้ เป็นไปตามกฎหมาย แต่ยังคงครับ ท่านประธานที่เคารพ มันมีการปราม ๆ ก็บ้าง คนเราจะทำอะไรถ้ามีอะไรมันปรามอยู่บางมันยังตะลิดตะลวงใจ ไม่กระทำไปอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นกระผมถึงใครสักมีความรู้สึกถึงต้องขึ้นมาทูลเกล้า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หมายความว่า จะเป็นการยกเลิกค่าใช้จ่ายซึ่งกำหนดไว้ ๕๕๐,๐๐๐ บาทนั้น ออกไปเสีย

ต่อไปจะไม่มีอิสระเสรีในกรให้จ่าย จะทำอะไรจะอะไรก็ขึ้นอยู่กับอะไร ก็เป็นเรื่องที่มันจะทำได้แล้ว ท่านประธานที่เคารพ แล้วลองคิดก็คิดว่า ประชาธิปไตยมันจะมาจากเลือกตั้งที่มีวิธีที่ดี หรือมาจากกรซื้อเสียงหาเสียงด้วยการให้นำเงินแทนประชาธิปไตยที่มาจากกรเลือกตั้งที่ถูกต้องที่มีวิธีที่ดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตราสุดท้ายก็เกี่ยวกับว่า เมื่อให้จ่ายไปแล้วก็จะต้องมีกรรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ได้จ่ายอะไรของทานบุญสิ่ง ท่านประธานที่เคารพ มันก็เป็นเรื่องคืนครั้น ถ้าเรามากำหนดกฎเกณฑ์อะไรกับไว้ข้างนี้ มันทำให้คนเรามีรู้สึกในหน้าที่ในระ เบบน ในข้อบังคับ ว่าเมื่อเรากระทำอะไรไปแล้ว เราจะต้องทำอะไร แต่ปรากฏว่าไม่มีกรทำไปแล้วปล่อยปละละเลยไม่มีอะไรบังคับ ไม่มีอะไรกับไว้ข้างนี้ประเทศไทยเราก็รู้ ๆ อยู่ คนไทยเรามีนิสัยแบบไทย ๆ คือทำอะไรได้แบบคนไทย คือไม่มีอะไร อ้ายเรื่องข้อบังคับระ เบบนข้อบังคับเรานี้ก็จะละเลยกันมอญ ๆ ในทุกสิ่งทั้ง ๓ - ๔ มาตรามันเป็นเป็นเรื่องที่ปรามคนไว้ให้อยู่ในกรอบ อยู่ในระ เบบนในวินัย กระทั่งบอกวาทะแดียงตะขิดตะขวงใจ อยู่เรื่องที่ว่ากระผมจะรับหรือไม่รับ หรืออาจจะต้องมีกรแปรญัตติ เพื่อเมื่อสถานการณ์มันเปลี่ยนแปลงไปคาของเงินมันเล็กลงมันต้องให้จ่ายเพิ่มขึ้น เราได้เห็นเงินไปซื้อข้าวว่ามันไม่พอจาก ๕๕๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นสิทธิ์เสนอหาแสนบาทอะไร ควรจะมีกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นไว้ข้างไปปล่อยเลยตามเลขออกไป เพราะต่อไปถ้าปล่อยไปเรื่อย ๆ เบียด ๆ อีกต่อไปก็คงจะเป็นสภาของเขาที่เรียกกันว่าเสีย ๆ เสียนั้น เสียนี้ ที่เขาเรียกกันอยู่คิดปากเป็นเปรจะอายุเดียนนี้ละครั้น ขอมุ่ครั้น ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมพูนมานี้ก็จากใจจริงจากข้อเท็จจริงที่ได้รับจากเพื่อนฝูงที่หวังดีมาครั้น ขอมุ่ครั้นท่านประธานครั้น

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีทานอยู่ใดอภิปรายเพิ่มเติมนะครั้น เชิญครั้น

นายอมร รัชกาลดี : กรายเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขหลักการที่จริง ๆ หลักด้วยกัน หลักหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับการประกาศชื้อนะครั้น อีกหลักหนึ่งก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้เงินหรือการควบคุมการใช้เงินกระผมอยากจะเรียนอภิปรายว่า

เรื่องที่ ๑ เรื่องของการประกาศข้อเสนอแนะนี้มาให้เห็นใจ แต่ก็น่าคิดว่า ควรจะรับ
 หลักการนี้หรือไม่ อันที่ ๒ นั้นกระผมเห็นข้างคล้ายกับท่านวุฒิสมาชิก คุณชาติที่เพิ่งพูดไปเมื่อตะกั
 ญ์ว่า เมื่อเห็นว่าดีกว่า ไม่น่าจะเป็นหลักการที่ตะครึ้ม ในตอนที่ ๒ ในเรื่องของท่านที่ ๑ นั้น
 ในเมื่อทางศกยู่หนา ก็เสนอมาให้เขาบ้างของ นายป๋วยจะ เกษรทอง เป็นหลักที่ทำให้กระผม
 ไม่ค่อยสบายใจอนึ่งหนอยครึ้ม ในเรื่องของการประกาศรายชื่อนั้น คือมันเรื่องนั้นเมื่อผู้ว่า ถ้าเป็น
 บกเขต เทศบาลนั้นครึ้ม นายอำเภอเขาก็คุมทะเบียนบ้านอยู่ รู้ใคร เข้าใครออกอยู่ เพราะฉะนั้น
 การที่เขาประกาศชื่อไม่แปลกอะไร แต่ว่าการที่ในเขต เทศบาลนั้นการทำทะเบียนบ้านทำอยู่ที่เทศบาล
 อยู่แล้ว ถ้าจะต้องไปให้นายอำเภอทำ ก็นายอำเภอเขายังคงไปขอข้อมูลจากเทศบาล ถ้า
 ข้อมูลเทศบาลมันผิดจากมาแต่เดิม นายอำเภอก็ได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดไปกว่าเดิม นอกจากนั้น
 จะเป็นการเสียภาระให้แก่ทางฝ่ายอำเภอโดยใช่เหตุนะครึ้ม นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ตามเหตุผลของท่านป๋วยจะที่ผู้เสนอนั้นก็เป็นที่มา เสียหาย และเป็น
 ที่น่า เสียใจอย่างยิ่งที่การเขียนลงไปว่า ในเขต เทศบาลนั้นจะเกิดการทุจริตหรือเกิดการผิดพลาด
 และไม่ตรงกับความเป็นจริงจนเป็นเหตุให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นจำนวนมากต้องสูญเสียสิทธิไป หรือ
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลับมีชื่ออยู่ในบัญชีการเลือกตั้ง อันนี้ก็ทุกอย่าง ๆ ว่า เป็นการบกพร่องของระบบ
 เทศบาล ซึ่งที่จริงก็เป็นห่วงที่ใกล้ชิดกับประชาชนแล้ว เป็นระบบสิ่งสิ่งผลประโยชน์โดยทั้งหลาย ก็
 ส่งเสริมที่จะได้มี แล้วพวกเราเองก็อยากจะส่งเสริมและอยากจะได้เห็นการปกครองของระบบเทศบาล
 นั้นดีขึ้น แทนที่บอกว่า เมื่อมันบกพร่องแล้ว เมื่อมันบกพร่องนั้นก็แทนที่จะแก้ไขการบกพร่องนั้น ที่
 ตัว เทศบาลเองจะต้องไปให้หน่วยงานนอกไปนั้น กระผมรู้สึกว่ามันเป็นที่น่า เสียหายที่เกี่ยวข้อง
 ระบบเทศบาลนี้จะต้องสูญเสียไปเป็นอันมาก และในขณะเดียวกันก็ต้องมอบข้อมูล ๆ ผิด ๆ นั้น
 นะให้เขาว่าเขาไปประกาศอีกทีนะครึ้ม ก็เขาถ้าเขา ก็จะสอยผิดไปด้วยนะครึ้ม นั้นประการที่ ๑
 ในเรื่องของท่านที่ ๑ หลักการที่ ๒ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านทศกยู่หนา นั้น กระผม
 เห็นว่า ในกฎหมายนี้นั้นยังบังคับยากนะครึ้ม แต่ว่า เป็นเรื่องของการแสดงเจตนารมณ์ ที่
 จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมืองของเราดีขึ้น และในสภาทั้ง ๒ สภา ก็จะต้องช่วยกัน

ทำให้ประชาธิปไตยดีขึ้น สภาซึ่งจากการเลือกตั้งซึ่งมีบทบาทสูงกว่าวุฒิสภานั้น ก็ควรจะเก็บ
ซึ่งกระบวนการในการเลือกตั้งที่เป็นที่มา เลื่อนมีสิทธิอาประชาชนและครบ ถ้าเราคัดในเรื่อง
เหล่านี้ออกไปเสียหมดนั้น ก็จะเป็นผล ๒ - ๓ ประการ คือ

ประการที่ ๑ ประชาชนซึ่งในขณะนี้เริ่มมีความรู้สึก ถ้าไปเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น
จะต้องได้เงิน แบนอนที่สด พวกเราทุกคนมีเพื่อนเป็น ส.ส. บ้าง เป็นผู้สมัครบ้าง แล้วทุกคน
ก็จะมาเล่าสู่กันฟังว่า ฌให้เขาไป ๑๐๐ เขาไม่พอ เขาจะเอาชด ๒๐๐ ถึงแม้ว่าจะพบปะกับเขา
คนหากันมานานเต็มที่แล้ว ก็ในเมื่อฝ่ายหนึ่งเขาให้มากกว่า เขาก็ควรจะชนะไป ก็จำเป็นจะต้อง
จ่ายชดไป ถ้าแบบนี้เราก็เป็นการทำให้ประชาชนนี้เสียนิสัย แทนที่เราจะไปแก้ชดกว่า เราจ่ายไม่
ได้ เรื่องนี้ประชาชนเป็นเจ้าของประเทศต้องช่วยกันบริหาร เลือกผู้แทนที่ดีมานะครบ แทนที่จะ
ว่าแล้วแต่เราใครให้เงินมากกว่ากันนะครบ อันนี้ก็จะเป็นการเสียหายเกิดขึ้น คือ ว่าเป็นการ
คอร์รัป (Corrupt) ประชาชน ทำให้ประชาชนเข้าใจระบอบการปกครองผิดพลาด นั้น
ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าเป็นเช่นนั้นคนซึ่งฐานะทางการเงินดีพร้อมเครดิตกดี คือ อาจจะมีที่
จริงไม่ค่อยมีสตางค์เท่าไร แต่หาไปกู้ยืมเขามาได้มาก หรือมีผู้ค้ำหนุนมากก็จะได้ชนะการเลือกตั้ง

ประการที่ ๓ จะเป็นการทำลายระบบพรรคนะครบ กระทั่งไม่ทราบว่าทางพรรคใด
พิจารณาเรื่องนี้ดีแล้วหรือไม่ ทางพรรคต่าง ๆ นะครบ ได้พิจารณาดีแล้วหรือไม่ เพราะเหตุว่า
การเสนอชื่อผู้แทนผู้สมัครนั้นนี้ พรรคอาจจะเสนอได้ควมนโยบายของพรรค และพรรคคัดค้าน
ตัวบุคคลไป แต่ว่าถ้าพรรคบอกวา อะ คนนี้ความคิดก็มีอุดมการณ์ของการจะต่อสู้ แต่ไม่มี
สตางค์จะไปเลือกตั้ง พรรคก็ไม่สามารถจะส่งไปได้ ก็จะไ้ส่งผู้สมัครที่จะต้องมีส่วนนี้ แล้วนอก
จากนั้นผู้สมัครซึ่งฐานะดี เมื่อลงทุนไปมากแล้วก็ต้องหาทางกู้ยืมภายในพรรค เพราะฉะนั้น
ระบบพรรคการเมืองเองก็จะต้องเสียหายไปเป็นอันมากนะครบ ถ้ายอมรับหลักการอันนี้

ประการที่ ๔ กระผมอยากจะเรียนว่า อันนี้เป็นการวางกระแสของระบบรัฐสภาทั่ว
โลก เวลานี้ระบบรัฐสภาทั่วโลกพยายามอย่างยิ่งที่จะให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสะอาด ถูกต้อง

บริษัทผู้ถือหุ้น พกกันง่าย ๆ วาอย่างนั้น แล้วหลาย ๆ ประเทศก็มีกระบวนการต่าง ๆ ที่จะหา
ทางลดภาระค่าใช้จ่ายของสมาชิกบริษัทฯ ของผู้ที่เขาแข่งขัน กระผมเห็นว่าถ้าเรามีเวลาคุยให้รอบ
คอบ เราอาจจะช่วยกันดูเห็นค่อนข้างในบางประเทศที่รัฐบาลออกเงินอุดหนุนช่วยด้วยซ้ำไปนะครับ

๑. รัฐบาลช่วยออกเงินอุดหนุนไปในกาหาเสียง เลือกตั้ง

๒. รัฐบาลเปิดโอกาสให้ผู้สมัครนี้ใช้ชื่อมวลชนภาครัฐบาลเข้าไป พุกกาย ๆ ออก
ทีวี. ออกวิทยุนะครับ ให้เวลากันไปโดยเป็นสัดส่วนกัน อะไรทำนองนี้ ก็เป็นการทุนค่าใช้จ่าย
ของผู้สมัครนะครับ

๓. หลายประเทศใช้วิธีการเลือกตั้งโดยเวลารวดเร็ว คือ ๑๕ วัน เลือกตั้งแล้ว
นะครับ เวลาขุมสถานนั้นจะมีเวลาหาเสียงเพียง ๑๔ - ๑๕ วัน ถ้าวิธีนี้ก็ไม่สามารถจะใช้เงินได้
มาก เพราะว่าเวลาที่จะต้องไปหาเสียงนั้นไม่ใช่ ๕๐ วัน เหมือนอย่างของเราละครับ กระผม
นึกว่าถ้าเราค่อย ๆ ทำไปในลักษณะนี้เราจะได้ประชาธิปไตยที่ค่อนข้างดีกว่าเดิม กระผมเป็น
ห่วงในเรื่องนี้มาก ก็อยากจะเรียนว่าจะเป็นไปได้ไหมครับ ที่เราจะขอให้กรรมการการปกครอง
นำไปพิจารณากรอบรับหลักการ กระผมขอเสนอ เช่นนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เดี๋ยวครับ

ร้อยเอก จະเมียน รุยะมาน : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม ร้อยเอก จະเมียน
รุยะมาน กระผมรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องการที่จะยกเลิกมาตรา ๓๒๖ มาตรา ๓๓๑ และมาตรา ๓๔
แห่งพระราชบัญญัติ เลือกตั้งในบทนำรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๒ ครับ เพราะว่าหาก่อนที่จะเกิดกฎหมายฉบับนี้
และมีมติในสภาที่เข้ามาก กระผมรู้สึกว่าการแก้ไขการรับเลือกตั้งแล้วก็ได้ดูแล เรา
ได้ขยับน้อย ๆ นะครับ ว่าโดยบทบัญญัติว่าเป็นเจ้าบุญทุ่มซึ่งปรากฏอยู่ และบางแห่งก็ใช้เงิน
แจกเงินกันอย่างโดยที่ไม่เกรงกลัว หรือว่าอย่างออกหน้าออกตา เพราะฉะนั้น เมื่อในการบัญญัติ
พระราชบัญญัติ เลือกตั้งขึ้นมาใหม่ ๒๕๖๒ ถึงไหนนั้นก็หวังถึงเรื่องว่า การเลือกตั้งนี้ควรจะ
เป็นไปอย่างยุติธรรม และก็สม่ำเสมอในเรื่องต่าง ๆ เพราะว่า เป็นที่กันว่าคนที่มีเงินมากนี่
ก็ได้เปรียบในเรื่องนี้ เพราะว่าได้ไปแจกเงินและทำให้รัฐของผู้มีสิทธิ เลือกตั้งให้ เลือกตัวเองโดย

ที่ใช้เงินเป็นเครื่องมือ บางทีไม่ได้ใช้ความดีหรือว่าความสามารถที่มีอยู่ไปใช้เงินอย่างเดียวนะครับ บางทีบางคนไม่อยู่ในพื้นที่เลย แต่ก็ไปสมัครในพื้นที่ แล้วก็ใช้เงินเป็นหลัก เพราะฉะนั้นในการร่างพระราชบัญญัติในปี ๒๕๒๒ นี้ ซึ่งกระแสมักอยู่ด้วย และก็ใหญ่เรื่องนักการเมือง ก็อยากจะทำนอกลงเงินซึ่งเป็นการทั่ว ๆ ไปให้พอกับค่าใช้จ่าย ก็ปรากฏว่าเงินที่เคียวทางกรมการปกครองนี่ จะให้อยู่ในกฎกระทรวงว่าจะกำหนดว่าเป็นค่าใช้จ่ายเท่าไร ความเห็นว่าการที่ราชการจะไปกำหนดคอบางนี้หรือจะไปเปลี่ยนแปลงอย่างนั้น ตลอดจะเป็นเรื่องลำบาก ก็มีลมนักคิดว่าควรจะบัญญัติลงไปในกฎหมายเลยว่าจะกำหนดเป็นเท่าไร เพราะว่าถ้าจะเปลี่ยนแปลงได้ ต้องเป็นไปตามสภาพและก็เป็นเวลาที่นานไปว่าควรจะเป็นเท่าไร กระแสมักเห็นคายนะครับในการที่ว่าจะ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๒๒ นี้ควรจะพอ แต่ว่าหลังจากนั้นมาถ้าอาจจะไม่พอซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ แต่การที่จะเลิกไปเสียเลยนี้ครับ เพราะในนี้เราเลิกไปเสียเลย ไม่ใช่เราเปลี่ยนแปลงหรือว่าแก้ไข เพราะฉะนั้นกระแสมักเป็นห่วงมากกว่าเรื่องทาง ๆ เท่าที่ได้นานมา มันจะกลับไปเป็นรูปเก่าและก็โดยที่ทำไมต้องมีใครที่เกรงกลัว อันนี้เป็นหลักการอย่างหนึ่ง แต่เท่าที่ปรากฏมานะ ปรากฏว่ามีน้อยมากที่จะจัดการถึงเรื่องนี้ให้เรียบร้อย ก็มีอยู่เห็นอยู่รายเดียวครับ คือรายคุณแคว้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็ดูแบบราษฎรหรือว่าผู้ที่รับสมัคร เลือกตั้งก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องที่ยังยากลำบาก และก็เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นของรัฐก็ไม่สามารถที่จะจัดการเรื่องนี้ได้ แต่กระแสมักเห็นว่าเรื่องที่เป็นหลักการและเจ้าหน้าที่หรือว่าบุคคลที่ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามนี้ได้ ก็ไม่ใช่เราต้องเลิกหลักการไปเสียทีเดียว อย่างผมสมมุติง่าย ๆ ว่า เชนเราบอกว่าเรากำหนดกรรมการทุกคนครับ ว่าบรรพบุรุษไม่เกิน ๒๕ คนอะไรพวกนี้ เพราะว่าไปทำลายถนนแต่ปรากฏว่า ขอกองกันครับ แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่จับกุมหรือว่าไม่ได้ผลประโยชน์อย่างอื่นก็ปล่อยไปอย่างนั้น และเมื่อเรามาดูว่า เอ๊ะ ก็ไม่มีการจับกุมอะไรเลย แล้วเราก็ไปเลือกกรรมการจะบรรพบุรุษเท่าไรก็ได้ เพราะว่าไม่เห็นเจ้าหน้าที่จับกุมได้ กระแสมักเข้าใจว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ครับ ไปเลือกหลักการอย่างนั้นไม่สมควร และอีกอย่างหนึ่งเท่าที่เป็นอยู่แล้วเท่าที่เห็นที่เรามากำหนดกันขึ้นก็เพื่อว่าการสมัครเลือกตั้งนี้ เราถือเอาพรรคการเมืองเพื่อพรรคการเมืองเป็นหลัก และก็พยายามที่จะให้

พรรคการเมืองนี้ครับ เป็นหลักในการที่จะที่สหประชาชาติไทยไทยที่ไม่ให้อาญบุคคล เป็นหลัก แต่ว่า
 ต่อมา ๆ ก็กลายเป็นว่าบุคคลในพยายามที่จะให้ใครก็กลายเป็นว่าต้องไปช่วยตัวเองมากที่สุด แต่คิดว่า
 เราจะสังเกตว่าการเลือกตั้งในตอนนี้ บุคคลที่รับสมัครเลือกตั้งอาจจะเปลี่ยนจากพรรค
 โนนไปพรรคนี้ เราเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะว่าถ้าสามารถที่จะไปหาเสียงหรือว่าของของตนเอง
 โคนหรือไปหาคะแนนของตนเองได้ แต่ขอให้ทราบว่า การหาเสียง หาคะแนนของตนเอง อย่างนี้
 นะครับ ก็ต้องใช้เงินมากเป็นธรรมดา แต่ตัวผู้ที่อยู่ในพรรคเราจะไปถามได้เลยว่า พรรคนี้จะ
 ช่วยในเรื่องซื้อเสียง หรือเรื่องคะแนนของการหาเสียงได้มาก เพราะฉะนั้น ค่าใช้จ่ายก็ก็สามารถ
 ที่จะกำหนดลงไปได้ว่าในมากอย่างนี้คิด งบประมาณในสมัยก่อนที่เห็นว่า การที่เล็กไปเสียเลย นี้
 ครับ เป็นสิ่งที่ว่าเลือกหลักการ โดยที่คิดว่าเท่าที่เข้ามาแล้วเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีสิทธิไม่สามารถทำได้
 อย่างที่พัฒนาสิทธิผู้หนึ่ง งบประมาณขอเอ๋ยชื่อ คือ สุขสวัสดิ์ รุ่งแสง วาจะไปแก้กันในคณะกรรมการ
 นั้น งบประมาณเห็นว่าไม่สามารถจะแก้ไข เพราะว่าวามันเป็นหลักการครับ ขอบคอบครับ

นายอาหมัด ขามเทศทอง : ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณนี้ ขามเทศทอง
 งบประมาณเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้เสนอว่า ควรจะส่งให้คณะกรรมการไปพิจารณาว่าควรจะมีหลักการ
 การหรือไม่ ทั้งนี้ก็เห็นว่า โดยหลักการแล้วนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น เป็นการ
 ยกเลิกในการที่จะควบคุมการใช้เงินของผู้สมัครเขารับเลือกตั้ง งบประมาณเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่
 ใต้อธิบายว่า ถ้าหากมีการยกเลิกการจำกัดวงเงินในการใช้เพื่อที่จะหาเสียงเลือกตั้งแล้วนี้... ก็
 จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยเรานั้นเสื่อมลงไปทุกที ๆ

ประการสำคัญที่สุดนั้นก็คือว่า ตลอดไปนอกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทย ก็
 ล้วนแล้วแต่จะมีระบอบช่วยพรรคนายทุนผู้สมัครซื้อทั้งสิ้น คนที่ผู้สมัครในการที่จะดำเนินการ
 ในการช่วยเหลือพรรคชาติเพื่อให้นักเจริญก้าวหน้า เขียบ เทอการยประเทศที่เจริญแล้ว ก็จะมี
 ไม่มีติดเข้ามาอยู่ในสภาอีก

สิ่งสำคัญประการหนึ่งนั้น งบประมาณจะให้ขอสังเกตว่า ผู้ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้นั้น มองเห็นแต่ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ของผู้ที่ตนเองจะกินเท่านั้นเอง ไม่ได้คำนึงถึง

ประจวบคณกษัตริย์ซึ่งมีคุณความดีในการที่จะเข้ามาช่วยเหลือประเทศชาติบ้านเมืองโดยแนบแน่นอยู่
 กระผมอยากจะทำตัวอย่าง เช่นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่ออีกหลายมาตราที่ควรจะได้แก้ไข
 กระผมยกตัวอย่าง เช่นว่าประชาชนคนไทยหรือนักการเมืองไทยทั่วไปมันจะพูดกันว่า เราต้องการ
 ที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการ
 กำหนดสิทธิรอนเสรีภาพของประชาชน โดยหลักการของระบอบประชาธิปไตยแล้วได้กำหนดว่าประ
 จวบคณกษัตริย์จะมีเสรีภาพวิรูปทนต์ คำว่า "เสรีภาพวิรูปทนต์" นั้นน่าจะหมายถึงว่า ประชาชนทุก
 คนซึ่งเป็นคนไทยนั้นแล้วที่จะมีสิทธิในการสมัครเข้ารับเลือกตั้ง แต่โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้
 มีการกำหนดสิทธิรอนเสรีภาพของประชาชนคนไทยเอาไว้ นั่นก็คือมีการกำหนดว่าผู้สมัครรับเลือก
 ต้องมีเงิน จะต้องเสียค่าสมัครในการเข้ารับเลือกตั้ง ทั้งนี้หากประชาชนผู้มีคุณความดีที่จะช่วย
 พัฒนาชาติบ้านเมืองซึ่งเขาไม่มีเงินในการที่จะไปจ่ายค่าสมัครแล้วจะทำอย่างไรครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดว่าจะต้องมีเงิน เสียเงินในการสมัครรับ
 เลือกตั้งนั่นก็เท่ากับเป็นการลิดรอนเสรีภาพของประชาชนชาวไทยที่ไม่มีเงินเพื่อที่จะสมัครเข้ารับ
 เลือกตั้งแล้วนี่อีกประการหนึ่ง กระผมจึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันสภานี้ยังไม่สมควรที่จะรับ
 หลักการในไว้แต่ควรที่จะเสนอให้คณะกรรมการไต่พิจารณาอีกครึ่งหนึ่งก่อนว่า ควรจะรับหลักการ
 หรือไม่ครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดอภิปรายอีกไหมครับ อาจารย์ยอดใจเคอร่วม
 ภิปรายด้วย ยังตั้งใจที่จะเสนอให้สภาตั้งกรรมาธิการพิจารณาหลักการหรือไม่ครับ เพราะว่า
 ตะกี้ไม่ได้เสนอเป็นญัตตินะครับ เชิญครับ

นายอมร ภิรมย์ภักดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมยังตั้งใจ
 ที่เห็นว่าในเรื่องนี้ควรจะส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณาอีกครั้งครับ ขอเสนอ
 ครับ ขออยู่รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอญัตติละครับ ขอให้สภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
 การปกครองพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เสียก่อน เชิญครับ คุณมีชัยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ทางสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ระยะเวลาอนุญาต เรียบเรียงเหตุผลที่ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ขอจากกันใน
 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อประกอบการพิจารณาของวุฒิสภาคณะกรรมาธิการ
 การเรียนต่อไปนี้เป็นเหตุผลที่ใจที่งมมาจากกรรมาธิการของทางสมาชิกหลายท่าน และไม่จำเป็นต้อง
 ต้องเป็นเหตุผลที่กระผมเห็นด้วยนะครับ

เหตุผลประการหนึ่งที่ว่าสมาชิกทั้งหลายท่านได้พูดกันเป็นจำนวนมากก็คือ การ
 กำหนดวงเงินในการใช้จ่ายในการเลือกตั้งไว้เป็นกรณีของความจำเป็นจริง เพราะในทาง
 ความจำเป็นแล้วที่ท่านบอกเอาไว้ ๕๕๐,๐๐๐ บาทนั้น ในทางปฏิบัติย่อมจะเป็นไปได้ยากและเกือบ
 จะไม่มีผู้แทนท่านใดที่สามารถใช้จ่ายในวงเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาทนั้นได้เลย ถ้าจะมีก็เพียง
 ไม่กี่คน

ประการที่ ๒ ในการที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างนั้นก็เท่ากับกฎหมายบังคับให้ผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งต้องรายงานต่อทางราชการในสิ่งซึ่งไม่ เป็นความจริง และเป็นช่องทางในการที่ทำให้
 เกียรติภูมิของผู้ได้รับเลือกตั้งต้องเสียไป เพราะในที่สุดเมื่อไม่สามารถจะใช้จ่ายภายในวงเงินนั้น
 ได้ การรายงานต่อทางราชการก็ย่อมจะต้องปกปิดค่าใช้จ่ายบางรายการที่จะทำให้เกินเลยไปและ
 ในที่สุดทุกคนก็จะรายงานค่าใช้จ่ายประมาณ สามแสนหรือสองแสนกว่า ๆ เพื่อเมื่อเอาไว้สำหรับการ
 การที่จะมีผู้คัดค้านการเลือกตั้งและนำค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้รายงานมาเสนอต่อทางราชการทำ
 ให้ค่าใช้จ่ายนั้นจะเกิน ๕๕๐,๐๐๐ และทำให้การเลือกตั้งนั้น เป็นโมฆะไปในที่สุด

ประการที่ ๓ การมีกฎหมายเช่นนี้ไว้ทำให้เป็นการที่จะต้องทำรายงานและ
 ในทางปฏิบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งก็มักจะละเลยแล้วก็ลืมไม่ได้สนใจ
 ในการที่จะยื่นรายงานนั้น และเป็นผลทำให้เกิดอุปสรรคและถูกฟ้องร้อง และในที่สุดก็ขาด
 สิทธิในการที่จะเลือกตั้งในคราวต่อไปจึงก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก นั่นก็เป็นปัญหา ๓ ประการ ที่ท่าน
 ผู้แทนทั้งหลายท่านได้อภิปรายในหลายเหตุผลนะครับ แต่เท่าที่กระผมจำได้ก็ใน ๓ เหตุผลนี้
 อย่างไม่รู้เท่าในในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ เป็นขอท่านเห็นใจนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้

เป็นกฎหมายที่ไปบังคับกับผู้ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง เพราะฉะนั้น เหตุผลทั้งหลายที่พยานได้ พูดยกขึ้นในสภาของทานั้น ก็น่าจะรองรับสิ่งไว้ประกอบการพิจารณาด้วย เพราะต้นลึกลงมาบาง อย่างไร ความลำบากยุ่งยากอย่างไร ทานยอม เป็นคนที่ทราบดีกว่าพวกเรา ซึ่งมีได้ไปลง เลือกตั้ง ด้วย เมื่อได้ฟังคำอภิปรายของทานวุฒิสมาชิกทั้งหลายแล้วกระผมก็ไม่คิดใจ ถ้าหากสภานี้จะลงมติ ให้รับไปพิจารณาจากอกรับหลักการ ถ้าหากว่าวุฒิสภา เห็นว่าจะมีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำงานให้ เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญได้ อย่างไม่ก็ตาม ในการพิจารณาถ้าหาก จะเกิดขึ้นข้อโต้แย้งถึงความเห็นของสภาผู้แทนราษฎรด้วยว่า เขามีข้อคิดเห็นโดยในรายละเอียดอย่างไรบ้าง ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา . . . เชิญครับ คุณสามนตรีครับ

นายสามนตรี สายสว่าง . . . ทานประธานที่เคารพ ความจริงข้อกำหนดค่าใช้จ่าย

สมาชิกที่สมัคร เป็นผู้แทนราษฎรนั้น เป็นความคิดของกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเสียดมา ซึ่งกรรมการพิจารณาที่พิจารณากฎหมาย เลือกตั้งในครั้งนั้น ก็รู้สึกรับจะมีปฏิบัติยาก แต่ว่าทานอ้าง ว่า ถ้าไม่กำหนดแล้วก็จะไม่กินใหญ่ แล้วก็เพื่อนนั้นจะยากง่ายก็เอาไว้ก่อน กระผมขอ ประทานเสนอข้อคือ คุณดำรง สุนทรสารทูล หากที่ยื่นยื่นนักหนา แต่ก็น่าสนใจสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรทานขอถามนั้นก็ เนื่องจาก เห็นว่าเป็นการบังคับปฏิบัติยาก และให้เกิดภาวะในการที่จะต้อง เสนอค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้มีคดีเกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ เป็นหลักการที่เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการไม่ให้ผู้ เหนเงินทองอะไรก็ตามต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อความรอบคอบ ผมเห็นด้วยในการที่จะส่งคณะกรรมการ พิจารณาจากอกรับหลักการตามที่ทานสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่เสนอนั้น เพื่อ เพราะมัน เป็นหลักการที่สำคัญ ถ้าหากว่าวุฒิสภาที่เป็นกรรมาธิการพิจารณาแล้ว เห็นว่าควรจะรับหลักการหรือควรจะไม่รับหลักการ - อย่างไม่ มีก็รอบคอบขึ้น แต่พอน้ำหนักว่ารับหลักการตามนี้ เขาเขียนเม็ดไว้เลยมาคราวนั้น ๆ ไม่ ถึงกรรมาธิการพิจารณาในวาระ ๒ แล้วมันแก้ไขไม่ได้ ฉะนั้นให้ส่งกรรมาธิการพิจารณาจากอกรับ หลักการก็เป็นการเพื่อรอบคอบ รอบคอบ แต่ก็ไม่ได้เร่งรัดอะไรกฎหมายนี้ ดังนั้นถ้ากระผม จะกราบเรียนขอให้ส่งคณะกรรมการ ถ้าหากว่าวุฒิสภาเห็นด้วยตามที่รับ พิจารณาจากอกรับหลักการแล้ว

คณะกรรมการพระราชมติการอีกครึ่งหนึ่ง ระยะเวลาสนับสนุนที่จะส่งคณะกรรมการพิจารณา ก่อน
วันหลักการครบ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ อาจารย์โอสถ โกศล ครั้น

นายโอสถ โกศล : ทานประธานที่เคารพ ระยะเวลาความกรวดอย่างนี้ครบ

โดยปกติที่เรานับถือกันมานั้น พระราชบัญญัติที่ซึ่งสภาวันหลักการแล้วจึงเลือกส่งไปยังกรรมาธิการ
ต่าง ๆ ตามที่ตั้งไว้ ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นคนละเรื่องครบ เป็นเรื่องพิจารณา ก่อนวันหลักการ เพราะ
ฉะนั้นที่ท่านสมาชิกจะ เสนอให้กรรมาธิการการปกครองรับไปนั้น เห็นจะไม่ใคร่สะดวกครบ ระยะเวลา
พิจารณาอยากจะขอความกรุณา เลือกสมาชิก เป็นกลุ่มหนึ่งอีกต่างหาก ซึ่งไม่ใช่กรรมาธิการการปกครอง
ครบ ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ครั้น คุณसानนท์

นายसानนท์ สายสว่าง : ทานประธานครบ ด้วยความเคารพของทานผู้มีเกียรติ
ส่วนจะส่งคณะกรรมการใดนั้นก็ เป็นมติของสภาอีกที อาจส่งคณะกรรมการการปกครองก็ได้
ครบ ไม่น่ามีอะไรขัดข้องกับที่พิจารณา ก่อนวันหลักการ กรรมาธิการสามัญใดหรือวิสามัญก็ได้ หรือ
จะตั้งใครก็ได้ไว้เพื่อพิจารณาอีกทีครบ แล้วแต่เสียงข้างมากของสภาครบ

ประธานวุฒิสภา : ตามข้อมติวุฒิสภา ข้อ ๕๔ นะครบ เพื่อประโยชน์แก่การ
วินิจฉัยในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ในวาระที่หนึ่ง สภาจะให้คณะกรรมการพิจารณาหลัก-
การแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือปัญหาใด ๆ ก่อนวันหลักการก็ได้ เมื่อมีผู้เสนอญัตติขึ้นมา มีผู้รับรอง
ถูกต้อง ก็ควรจะส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการพิจารณา เสียก่อนที่กรรมาธิการ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ผมจะขอมติในอันนี้ก่อนนะ
ครบ ว่าเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้คณะกรรมการพิจารณา ก่อนวันหลักการ ส่วนคณะกรรมการ
ชุดไหนก่อนว่าก็เลือกหนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยที่จะให้คณะกรรมการพิจารณา ก่อนวันหลักการ
ไปพร้อมกัน

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ส่งร่างพระราชบัญญัติให้
คณะกรรมการพิจารณา ก่อนรับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ เชิญคุณसानนท์ ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากที่จะ
จัดสรรตัวบุคคลเป็นคณะกรรมการพิจารณา กระผมขอประทานกราบเรียนว่าควรจะส่งคณะ
กรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา ก่อนรับหลักการ เกี่ยวกับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติเลือก
ครั้งนี้ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านอาจารย์ไอลงค์ ครับ

นายไอลงค์ โกสิน : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมขอความกรุณาพูดนี้ ท่านคง
นึกว่าคงจะค้านครับ แต่เปล่าหรอกครับ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกเห็นอย่างนี้แล้ว กระผมก็
ยอมรับครับ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ขอบพระคุณแทน เพื่อนสมาชิกนะครับ เพราะท่านอาจารย์
ทำงานรอบคอบครับ ก็เป็นอันว่า เป็นไปตามที่นะครับ เชิญคุณसानนท์อีกทีครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : เพื่อความเรียบร้อยเพราะระยะเวลาอันกระชั้นชิด
กระผมขอเสนอที่ประชุมให้ยกมติว่าให้คณะกรรมการชุดการปกครองพิจารณา ก่อนรับหลักการนี้ ได้กระทำ
งานในสมัยนี้คือประชุมด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ในและนอกสมัยประชุมด้วยครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ครับ ในและนอกสมัยประชุมด้วย ผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๒๘๒

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นข้อข้างอื่นะครับ ขอพระคุณ
มากครับ

ต่อไป ๒.๓ พิจารณาศึกษาเรื่องขอให้วุฒิสภาขอหมายให้คณะกรรมการกิจการ เกษตร
และสหกรณ์ พิจารณาศึกษาปัญหาราคาก้าวเบี่ยงกตกรำ ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร และปัญหาป่าไม้
ถูกทำลาย พลโท บัญญา สิงห์ศักดิ์ เป็นผู้เสนอ

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

วุฒิสภา

ถนนเทืองใน กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

เรื่อง ผู้ทูลขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
พิจารณาศึกษาปัญหาราคาข้าวเปลือกตกต่ำ ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร
และปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีรายนามสมาชิกวุฒิสภาผู้รับรองวุฒิ

กระผมพร้อมด้วยบรรดาสมาชิกคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณา
เห็นว่าในประเทศของเรายังมีปัญหาค่าการเกษตรอีกมากมาย ทั้งความทุกข์ยากให้แก่บรรดา
เกษตรกร และต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวม ซึ่งหากไม่มีพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขให้ทันกาล
แล้ว ก็อาจจะกลายเป็นต้นเหตุของปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมาได้ในหลายทาง ซึ่งเบียดเบียนปัญหา
เศรษฐกิจ ปัญหาสังคม และแม้แต่ปัญหาการเมืองก็เป็นได้เป็นที่สุด

ในบรรดาปัญหามากมายหลายเรื่องนั้น คณะกรรมการฯ ได้พยายามเลือกเห็น
และหยิบยกปัญหาสำคัญ ๆ ขึ้นมา ๓ ปัญหา คือ ปัญหาราคาข้าวเปลือกตกต่ำ ปัญหาหนี้สินของ
เกษตรกร และปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย ซึ่งล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลโดยตรงต่อท่อนหรือคู่ของเกษตรกร
และต่อชาติเป็นส่วนรวมทั้งสิ้น

LIRT

รายนามสมาชิกสภาผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายวิชัย กาญจนพันธุ์	๒. พลโท อรุณ ปรีวัฑฒกรม
๓. นายกระจาง พันธุมมาวิน	๔. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
๕. นายสรวง อักษรานุเคราะห์	๖. พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์
๗. พลเรือโท เจตน ชัมมรัตติก	๘. นายรัตน์ พนมขวัญ
๘. พลเรือเอก โกมุท กมลมาวิน	๑๐. นายสมคิด บำเรอ
๑๑. พลโท วัชรชัย วุฒิศิริ	๑๒. นายชวลิต รุ่งแสง
๑๓. นายจุสมภ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	๑๔. พลเอก จรัส วงศ์สายัณฑ์
๑๕. หม่อมหลวงประทีป ทินกร	๑๖. นายประสิทธิ์ เทภะกุล
๑๗. นายกระมล ทองธรรมชาติ	๑๘. พลเรือเอก สุรทิน จันทร์ภักดิ์
๑๘. พลเรือเอก จินตา ไชยอุดม	๒๐. พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา
๒๑. นางสาวอังอร อิมโอชา	๒๑. นายพทพ อู่กัมภานนท์
๒๓. ร้อยตำรวจโท นัครชัย บุญยะอนันต์	๒๔. นายอมร รักษาสิทธิ์
๒๕. นายพิชัย วาสนาสง	๒๖. นายไอลง โกลิน
๒๗. พันเอก สมชาย นีรัญกิจ	๒๘. พลโท สนั่น เสาศเสถณี
๒๘. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล	๓๐. กุศลหญิงพวงรัตน์ วิเวกานนท์
๓๑. นางเขวาลักษณ์ แผงสภา	

LIRT

แต่ถ้าในผู้คดีของท่านผู้เสนอนั้นจำกั้อยู่แต่เฉพาะราคาข้าวเปลือกซึ่งมันอาจจะมีผลเก็บไป จะ
เก็บไปได้น้อยกว่าว่าจะ เป็นปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ เพื่อว่าในระยะเวลา ๑ ปี นี้ถ้า
สามารถศึกษาในเรื่องใดได้ หรือมีข้อ เสนอแนะในเรื่องใดได้ก็จะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อ -
เกษตรกรทั่วประเทศได้ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอท่านผู้เสนอผู้คดีครับ เชิญครับ

พลโท บัญญา สิงห์ศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
ขอรับข้อ เสนอของท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ใดกรุณา เสนอภารกิจของกระผมและคณะให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
แต่ทั้งนี้กระผมใคร่ขอประทานอนุญาตว่า หากระยะเวลา ๑ ปีไม่เกือกลุลการขยายภารกิจนี้
กระผมใคร่ขอทำภารกิจเท่าที่ขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมนี้ เพื่อให้บรรลุภารกิจโดยแน่นอนครับผม

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นอันว่าผู้คดีนี้เป็นเรื่องผู้คดีขอให้วุฒิสภามอบหมายให้
คณะกรรมการกิจการ เกษตรและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ปัญหาหนี้สิน
ของเกษตรกรและปัญหาป่าไม้ถูกทำลายโดยขอเวลาไว้ ๑ ปี แต่ว่าคงจะเน้นหนักในเรื่องปัญหา
ราคาข้าวเปลือกก่อนนะ ครับผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมเห็นสมควรมอบหมายให้คณะ -
กรรมวิธีการ เกษตรและสหกรณ์ดำเนินการพิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดระยะเวลา
ปฏิบัติการเป็น เวลา ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ พร้อมทั้งให้กรรมวิธีการดำเนินงาน
นอกสมัยประชุมได้ทุกคราวที่มีการประชุมสามัญหรือวิสามัญของรัฐสภา ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี วันเห็นระเบียบวาระประชุมแล้ว

ขอบคุณทุกท่านที่มาประชุม ขอปิดประชุมครับ

รายชื่อผู้จัดทำรายงานการประชุม

ทิพวรรณ ลายสิทธิ์	ศุภคนึง สิบยาธิคม
ศันทนา ทรัพย์พูนผล	พัชรี ไชคำพา
สรัญญา จันทร์เรียม	วิศนี อุกนกัถี
สุจิตรา ศรีนอก	พรธมนุเบษ วิไลวงษ์
กวางทิพย์ หามะลิ	อรสา เจียมเจริญ
รัชนี ชันธิโชติ	ยุวบุษ หนองพงษ์
สศิมา คู่เมงคค	สุจิตรา อรุโณ
สุชาดา ภมระรามา	

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณา เปิดเผยรายงานการประชุมลับ

พลเอก วาฬ กฤษณานุกุลสมันต์
 พลเรือเอก จินตนา ไชยอุดม
 พลตรีกระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา
 พลเอก กำแหง จันทวีรัช
 พลโท เกษม สงวนวนชาติกรโกร
 พลเอก จรัส วงศ์สายัณห์
 นายชวลิต รุ่งแสง
 พลอากาศโท ประคัม พลชาติ
 นายประสิทธิ์ เนตระกุล
 พลเรือโท วินัย ไชยเพิ่ม
 พลเรือเอก สุรทิน จันทรมักดิ์
 นางสาวบังอร อิมโสภา

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๔/๒๕๓๐/ สมัยสามัญ สมัยที่สอง

วันที่ ๒๕ ก.ย. ๒๕๓๐

นายอุกฤษ มงคลนาวิน
 ประธานวุฒิสภา

LIRT